

Urząd Miejski w Obornikach

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

dotycząca projektu miejscowego plan zagospodarowania przestrzennego
dla terenu położonego w miejscowości Bąblin i Nowołoskoniec,

gmina Oborniki

opracowanie:

mgr Maria Wieczorek

Oborniki, 2022 r.

SPIS TREŚCI:

1. PODSTAWY FORMALNO – PRAWNE OPRACOWANIA.....	4
2. CEL I PRZEDMIOT PROGNOZY	4
3. MATERIAŁY I DOKUMENTY UWZGLĘDNIONE PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY	6
4. ROZPOZNANIE I CHARAKTERYSTYKA STANU ORAZ FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA	9
4.1 Położenie fizyczno – geograficzne	9
4.2 Budowa geologiczna	10
4.3 Rzeźba terenu	10
4.4 Użytkowanie terenu	11
4.5 Gleby	12
4.6 Wody powierzchniowe	12
4.7 Wody podziemne	13
4.8 Warunki klimatyczne.....	14
4.9 Flora i fauna	15
4.10 Struktura przyrodnicza obszaru i jej ochrona prawna.....	16
5. Stan środowiska i identyfikacja zagrożeń	16
5.1 Hałas	17
5.2 Stan atmosfery	17
5.3 Promieniowanie elektromagnetyczne	19
5.4 Stan czystości wód podziemnych	20
5.5 Stan czystości wód powierzchniowych	21
5.6 Stan powierzchni ziemi	22
5.7 Ocena tendencji do zmian w środowisku w przypadku braku realizacji projektowanego planu	22
6. OCENA ROZWIĄZAŃ FUNKCJONALNO – PRZESTRZENNYCH ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU MIEJSCOWEGO	23
7. PRZEWIDYWANE SKUTKI WPŁYWU USTALEŃ PROJEKTU PLANU NA ŚRODOWISKO	27
7.1 Wpływ ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska	27
7.1.1 Wody podziemne	28

7.1.2 Wody powierzchniowe	29
7.1.4 Powietrze atmosferyczne	29
7.1.4 Klimat	30
7.1.5 Flora i fauna	32
7.1.6 Obszary chronione z mocy ustawy o ochronie przyrody	32
7.1.7 Pole elektroenergetyczne	32
7.1.8 Klimat akustyczny	34
7.1.9 Krajobraz	35
7.2 Wpływ realizacji ustaleń planu na poszczególne elementy środowiska	37
8. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA.....	40
9. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM	41
10.ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO	51
11. MOŻLIWE ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE	51
12. PROPOZYCJE METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU	52
13. MOŻLIWE TRANSGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO	53
14. METODY ZASTOSOWANE PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY	53
15. PODSUMOWANIE I STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	54
16. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA.....	58
17. ZAŁĄCZNIKI GRAFICZNE.....	60
18. OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY	65

1. PODSTAWY FORMALNO – PRAWNE OPRACOWANIA

Obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. W myśl powyższej ustawy, prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument, niezbędny do przeprowadzenia postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji polityki, strategii, planu lub programu.

Zgodnie z art. 51 ust. 1, organ opracowujący m.in. projekt planu zagospodarowania przestrzennego sporządza prognozę oddziaływania na środowisko. Natomiast stosownie do art. 50, przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymagane jest również w przypadku wprowadzenia zmian do obowiązującego planu miejscowego, z uwzględnieniem art. 48 ust. 1a.

Na obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko dotyczącej projektu planu miejscowego wskazuje również art. 17, pkt. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zgodnie z którym wójt, burmistrz albo prezydent miasta „sporządza projekt planu miejscowego (...), wraz z prognozą oddziaływania na środowisko”. Stosownie do tej ustawy, projekt planu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko przedkładane są instytucjom i organom właściwym do zaopiniowania i uzgodnienia projektu planu, a także są przedmiotem społecznej oceny – podlegają wyłożeniu do publicznego wglądu.

Zakres i stopień szczegółowości niniejszej prognozy został uzgodniony przez:

- ✦ Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, pismem z dnia 29 grudnia 2016 r. nr WOO-III.411.585.2016.AM.1,
- ✦ Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Obornikach, pismem z dnia 08 grudnia 2016 r. Nr ON.NS-60-104/2016.

2. CEL I PRZEDMIOT PROGNOZY

Prognoza jest dokumentem występującym w procedurze sporządzania projektu planu miejscowego. Przedstawiana jest wraz z projektem planu instytucjom i organom właściwym do uzgadniania i opiniowania planu, a także wykładana wraz z projektem planu do publicznego wglądu, powyższe określone zostało w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Prognoza oddziaływania na środowisko projektu planu zagospodarowania przestrzennego powinna m.in.:

1. zawierać informacje o zawartości, głównych celach projektowanego planu miejscowego oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
2. określać, analizować i oceniać stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego planu miejscowego,
3. określać, analizować i oceniać stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem, jeżeli takie mogłoby nastąpić,
4. określać, analizować i oceniać istniejące problemy ochrony środowiska oraz przewidywane ewentualne znaczące oddziaływanie na środowisko oraz na zabytki,
5. przedstawiać rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą ewentualnych negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego planu miejscowego,
6. przedstawiać rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym planie miejscowym, jeżeli zaistnieje taka potrzeba,
7. zawierać informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy.

Przedmiotem niniejszego opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko dotycząca projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w miejscowości Bąblin i Nowołoskoniec, gmina Oborniki. Plan sporządzany jest na podstawie uchwały Nr XXIX/441/16 Rady Miejskiej w Obornikach z dnia 26 października 2016 r.

Sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego – zgodnie z ustawą z dnia 23 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym – ma na celu przede wszystkim określić:

- ✦ przeznaczenia terenów oraz linii rozgraniczających tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania,
- ✦ zasad kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu,
- ✦ zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
- ✦ szczególnych warunków zagospodarowania terenu, w tym ograniczeń wynikających między innymi z potrzeby ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego,

- ⤴ zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej.

Analizie i ocenie poddano projekt uchwały Rady Miejskiej Oborniki, zawierającej ustalenia tekstowe oraz rysunek planu w skali 1:1000.

Podsumowując, prognoza, w oparciu o wiedzę o stanie i funkcjonowaniu środowiska, powinna:

- ⤴ ocenić, jak planowane zagospodarowanie może wpłynąć na środowisko,
- ⤴ w razie potrzeby przedstawiać możliwości rozwiązań eliminujących lub ograniczających ewentualne negatywne oddziaływanie na środowisko, które wywołać może realizacja ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
- ⤴ w razie potrzeby zaproponować zmiany w projekcie planu.

Prognoza pozwala we wszystkich fazach planowania uwzględnić wzajemne relacje pomiędzy uwarunkowaniami przyrodniczymi, a przyjętymi rozwiązaniami planistycznymi.

Specyfika miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jego zakres i przedmiot ustaleń wpływa na szczegółowość informacji zawartych w prognozie.

3. MATERIAŁY I DOKUMENTY UWZGLĘDNIONE PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Opracowywany projekt planu powiązany jest z następującymi dokumentami:

- ⤴ Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030, 2012 r.,
- ⤴ Strategia Zrównoważonego Rozwoju Polski do roku 2025 r., Ministerstwo Środowiska, Warszawa, 2001 r.,
- ⤴ Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Wielkopolskiego,
- ⤴ Program Ochrony Środowiska dla Województwa Wielkopolskiego do roku 2030”
- ⤴ Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2019, GIOŚ, Poznań,
- ⤴ Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry
- ⤴ Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe na potrzeby zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Oborniki Wielkopolskie, 2008 r.,

- ⤴ zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Oborniki,

Prognozę sporządzano w oparciu o materiały kartograficzne, dokumentacje planistyczne, fizjograficzne i inne z zakresu środowiska, takie jak:

- ⤴ Ustawa z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r., poz. 741 ze zmianami).
- ⤴ Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r. poz.1973 ze zmianami).
- ⤴ Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r. poz. 1098).
- ⤴ Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r., poz. 2373 ze zmianami).
- ⤴ Ustawa z dnia 20 lipca 2017 roku Prawo wodne (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r. poz. 624 ze zmianami).
- ⤴ Ustawa z dnia 3 lutego 1995 roku o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r., poz. 1326).
- ⤴ Ustawa z dnia 13 kwietnia 2007 roku o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r. poz. 1789, ze zmianami).
- ⤴ Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 roku o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779 ze zmianami).
- ⤴ Ustawa z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r. poz. 1372 ze zmianami).
- ⤴ Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity: Dz. U. z 2021, poz. 121, ze zmianami).
- ⤴ Ustawa z dnia 7 lipca 1994 roku Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r. poz. 1333, ze zmianami).
- ⤴ Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 roku w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz. U. z 2004 roku Nr 118, poz. 1233).

- ⤴ Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 roku w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 roku Nr 164, poz. 1587).
- ⤴ Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 roku w sprawie sposobu ustalania wymagań dotyczących nowej zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 roku Nr 164, poz. 1588).
- ⤴ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (t.j. Dz. U. z 2012 r. poz. 845).
- ⤴ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. z 2010 r. poz. 1713).
- ⤴ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2014 r. poz. 2183).
- ⤴ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 roku poz. 1409).
- ⤴ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 roku w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. z 2011 roku Nr 25, poz. 133, ze zmianami).
- ⤴ Rozporządzenie Ministra Ochrony Środowiska z dnia 22 marca 2006 r. w sprawie szczegółowych zasad zabezpieczenia przeciwpożarowego lasów (Dz. U. z 2006 roku Nr 58, poz. 405, ze zmianami).
- ⤴ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 roku, poz. 112)
- ⤴ Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t.j. Dz. U. z 2019 roku, poz. 1065 ze zmianami).
- ⤴ Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń projektu zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Oborniki
- ⤴ Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Oborniki, 2011 r.,
- ⤴ Prognoza oddziaływania na środowisko zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Oborniki, 2011 r.,

- ▲ Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe na potrzeby zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Oborniki Wielkopolskie, 2008 r.,
- ▲ Projekt zmiany uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Oborniki – marzec 2018 r.,
- ▲ Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Oborniki – marzec 2018 r.,
- ▲ Uchwała Nr XXIX/414/16 Rady Miejskiej w Obornikach z dnia 26 października 2016 r. w sprawie: przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w miejscowości Bąblin i Nowołoskoniec, gmina Oborniki.
- ▲ Mapy zasadnicze w skali 1 : 1000.
- ▲ wizja lokalna przeprowadzona w terenie – listopad 2017 r., marzec 2018 r. oraz październik 2021 r.

Materiały przedstawione powyżej wraz ze szczegółową wizją terenu, pozwoliły na opracowanie charakterystyki stanu funkcjonowania środowiska, a także prognozę zmian w środowisku w wyniku realizacji ustaleń planu.

4. ROZPOZNANIE I CHARAKTERYSTYKA STANU ORAZ FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA

4.1 Położenie fizyczno – geograficzne.

Teren podlegający niniejszemu opracowaniu położony jest w województwie wielkopolskim, powiecie obornickim, w północno – zachodniej części Gminy, w obrębie dwóch jednostek geodezyjnych – Bąblina i Nowołoskońca. Dzieli się na dwie części, które na potrzeby niniejszych założeń definiuje się jako teren A i teren B.

Teren A – jego obszar wynosi ok. 46,9ha. Jest położony na południowy zachód od centrum wsi Nowołoskoniec (odległości od wsi ok. 500m), oraz na wschód od miejscowości Bąblin (ok. 1,5km). Otoczenie terenu stanowią głównie grunty orne.

Teren B – jego obszar wynosi ok. 4,3ha. Położony jest w centrum wsi Nowołoskoniec. Otoczenie terenu stanowią grunty rolne, leśne oraz zabudowa zagrodowa i mieszkaniowa.

Wg regionalizacji fizyczno – geograficznej J. Kondrackiego (1994) omawiany obszar zlokalizowany jest w prowincji Niziny Środkowoeuropejskiej (31), podprowincji

Pojezierza Południowobałtyckie (314-316), makroregionie Pradolina Toruńsko-Eberswaldzka (315.3) i w mezoregionie Kotlina Gorzowska (315.33).

4.2 Budowa geologiczna

Obszar gminy Oborniki jest stosunkowo dobrze rozpoznany pod względem warunków geologicznych. Podłoże budują osady czwartorzędowe, których występowanie i kształt związany jest z działalnością akumulacyjną lądolodów a także erozyjną i akumulacyjną działalnością wód lodowcowych i rzecznych w interglacjałach. Osady posiadają nierówną, dochodzącą do ponad 100 m miąższość. W dolinie Warty miąższość ta wynosi 10 - 20 m, a średnia wartość dla gminy wynosi od 25 - 70 m. W dolinie Samicy Kierskiej utwory czwartorzędowe, na które składają się osady piaszczysto-żwirowe, piaski pylaste, mułki i łyły zastoiskowe, zalegają na głębokości 150 - 162 m p.p.t.

W profilu pionowym osadów czwartorzędowych zauważa się dominację glin zwałowych zlodowacenia bałtyckiego i środkowopolskiego, poprzecinanych warstwami osadów piaszczystych i żwirowych interglacjału emskiego, nad którymi występują utwory zlodowacenia północnopolskiego, tj. gliny zwałowe, piaski i żwiry fluwioglacjalne a także osady rynien lodowcowych: piaski, muły i gliny, jak również wodnolodowcowe i rzeczne piaski i żwiry tarasów pradolinnych i sandrów.

Utwory holocenu (mady rzeczne, torfy i namuły) występują na powierzchni w różnego rodzaju zagłębieniach bezodpływowych, dolinach cieków i strefach przyjeziornych.

Na terenie Gminy Oborniki występują znaczne ilości złóż kopalin, w szczególności piasków i żwirów. W przypowierzchniowej warstwie omawianych działek znajdują się utwory czwartorzędowe, reprezentowane przez piaski i żwiry. Są to grunty średnio przepuszczalne, podatne na infiltrację zanieczyszczeń do wód podziemnych.

Teren A w całości stanowią piaski ze żwirami, zwietrzelinowe na glinach zwałowych, powstałe w czwartorzędzie o słabej wodoprzepuszczalności.

Teren B w północno – wschodniej części stanowi piaski i żwiry wodnolodowcowe na glinach zwałowych. Największą, środkową część terenu stanowią piaski ze żwirami, zwietrzelinowe na glinach zwałowych, powstałe w czwartorzędzie o słabej wodoprzepuszczalności. Południowa część terenu B na wysokości użytku leśnego to piaski eoliczne na glinach zwałowych.

4.3 Rzeźba terenu

Według podziału geomorfologicznego Niziny Wielkopolskiej B. Krygowskiego (1961) rozpatrywany obszar wchodzi w skład regionu Pradoliny Toruńsko - Eberswaldzkiej (C), subregionu Kotliny Gorzowskiej (C1). Główne rysy rzeźby terenu gminy kształtowały się podczas stadiału poznańskiego zlodowacenia bałtyckiego.

Ukształtowanie terenu, rzeźba, gleby, wody oraz krajobraz gminy są pochodzenia

polodowcowego i tworzą krajobraz młodoglacjalny. Gmina znajduje się na obszarze dawnego zlodowacenia północnopolskiego, stadiału głównego, fazy poznańskiej. Krajobraz tworzą obszary płaskie z często występującymi lokalnymi wzniesieniami i terenami pagórkowatymi. Przez centralną część gminy przepływa rzeka Warta, której dolina stanowi odcinek przełomowy rzeki rozprzestrzeniający się od Mosiny do Obornik (Poznański Przełom Warty).

Poznański Przełom Warty rozdziela Pojezierze Poznańskie i Pojezierze Gnieźnieńskie pasem o szerokości 3 – 4 km. Jest to południkowy odcinek doliny Warty, łączący pradoliny Warciańsko – Odrzańską i Toruńsko – Eberswaldzką, wcinający się na 20 – 30 m w wysoczyznę. Przełom powstał w wyniku przekształcenia rynn polodowcowej w dolinę rzeczną z sześcioma terasami, z czego dwie przechodzą w sandry.

Północna część gminy podzielona jest między Kotlinę Gorzowską i Pojezierze Gnieźnieńskie. W obrębie Kotliny Gorzowskiej dominują terasy wysokie niższe, pośród których licznie występują pagórki wydmore. W dolinie Warty mamy do czynienia z terasą środkową o charakterze wydmorem, z którą graniczy wysoczyzna morenowa płaska zlodowacenia bałtyckiego. W tej części gminy dominują tereny leśne, będące częścią obszaru Natura 2000 – Puszcza Notecka. W obrębie Pojezierza Gnieźnieńskiego dominuje rolnicze użytkowanie ziemi. Przeważająca część gruntów rolnych to grunty wysokich klas bonitacyjnych (II-III). W obrębie pojezierza występuje młodoglacjalna rzeźba terenu. Większą część zajmuje wysoczyzna morenowa płaska zlodowacenia bałtyckiego oraz wysoczyzna morenowa falista. Występują tu również stopnie terasowe, krawędzie, załomy i zbocza dolinne, pojawiają się także drobne doliny i parowy rozcinające wysoczyznę. Deniwelacje w tej części gminy wynoszą między 3 a 10 m.

W przypadku terenu A rzędne maksymalne wynoszą ok. 76,5m n.p.m., natomiast minimalne 74,8 m n.p.m., przy uwzględnieniu wielkości obszaru różnice wysokości są niezauważalne, a minimalny spadek terenu odnotowuje się w kierunku południowym. W przypadku terenu B zróżnicowania wysokościowe są nieco większe z uwagi na zagłębienie terenu występujące w północnej części, w granicach użytku oznaczonego symbolem Ls. Poza tą częścią terenu, nie odnotowano większych różnic w wysokości terenu, rzędne wynoszą ok. 76m n.p.m. i wysokość nieznacznie wzrasta w kierunku południowym.

4.4 Użytkowanie terenu

Teren opracowania obejmuje dwa obszary, oznaczone na potrzeby niniejszego opracowania literami A i B.

Obszar A, obejmujący powierzchnię ok. 46,9ha, znajduje się poza strefą zabudowy, stanowi duży obszar terenów rolniczych, usytuowany także głównie w otoczeniu terenów rolniczych (od północy, wschodu i zachodu) oraz kompleksu leśnego

(od strony południowej). Od strony północnej i wschodniej teren rozgraniczają drogi powiatowe – od strony wschodniej droga asfaltowa nr 2056P Podlesie – Bąbliniec – Nowołoskoniec – Słonawy, natomiast od strony północna droga gruntowa 2057P Bąblin – Nowołoskoniec. Wg ewidencji gruntów, teren stanowi grunty orne RIVa, RIVb, RV, jest obecnie wykorzystywany jako pola uprawne.

Obszar B jest usytuowany w centralnej części wsi Nowołoskoniec, przy drodze powiatowej Nowołoskoniec – Dąbrówka Leśna 2058P. Wg ewidencji gruntów, większość terenu jest oznaczona symbolem B, Bi, RVI. Obszar jest niezabudowany. W części przyległej do drogi powiatowej znajduje się ok. 0,1190 ha użytku oznaczonego symbolem zgodnie z ewidencją LsV, teren faktycznie nie stanowi lasu i uzyskał zgodę na zmianę przeznaczenia na cele nieleśne. W części południowej znajduje się ok. 0,7100ha użytku oznaczonego symbolem LsIV, który jest użytkowany jako las. Pozostała część terenu B, wynosząca ok. 3,4 ha stanowi grunty oznaczone wg ewidencji symbolami RV, RVI, PsV, N, B i jest w znacznej części niezagospodarowana, częściowo teren podlega zainwestowaniu przez budynki mieszkalne jednorodzinne lub mieszkalno – usługowe.

4.5 Gleby

Obszar należy do regionu glebowo-rolniczego Murowanej Gośliny (4); (Olejniczak, 1989). Gleby tego obszaru wytworzyły się głównie na piaskach, są to gleby lekkie: bielcowe, pseudobielcowe i brunatne właściwe. Gleby te cechują się średnią i słabą przepuszczalnością dla wód opadowych, są wrażliwe na warunki klimatyczne i skłonne do przesuszeń. Wymagają racjonalnego zasilania nawozami organicznymi i mineralnymi z uwagi na procesy wymywania i przenoszenia w głąb związków wapnia, magnezu i żelaza.

4.6 Wody powierzchniowe

Gmina Oborniki położona jest w dorzeczu Odry. Na obszarze dorzecza Odry rozróżnia się regiony wodne Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego, Środkowej Odry, Górnej Odry oraz Warty. Teren gminy zlokalizowany jest w regionie wodnym Warty, wyznaczone zostały tu działy wodne III i IV rzędu, których kształt odzwierciedla się w rzeźbie terenu. Obszar gminy leży w obrębie 7 zlewni przyrzecza i 7 zlewni cząstkowych rzeki Warty.

Rzeka Warta jest podstawowym i najważniejszym ciekim wodnym w gminie. W granicach gminy jej długość wynosi ok 26,5 km (długość całkowita wynosi 808 km). Rzekę charakteryzuje, podobnie jak pozostałe rzeki regionu, śnieżno-deszczowy reżim zasilania, duża zmienność odpływu średniego i rocznego a także duża rozpiętość przepływów między minimalnym a maksymalnym. W granicach administracyjnych gminy, Warta podzielona jest na 3 Jednolite Części Wód Powierzchniowych (JCWP). Ich typ określa się jako wielka rzeka nizinna, silnie zmieniona i w złym stanie.

Obszar objęty planem przechodzi przez Jednolite Części Wód Powierzchniowych (JCWP) – Warta od Wełny do Samy (kod RW60002118719). Zgodnie z ustaleniami Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry w latach 2016-2021 przedmiotowa JCWP jest silnie zmienioną częścią wód, stanowiąca wielką rzekę niziną (21). Charakteryzuje się złym stanem oraz zagrożona jest ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Celami środowiskowymi dla przedmiotowej JCWP jest osiągnięcie dobrego potencjału ekologicznego, możliwość migracji organizmów wodnych na odcinku cieką istotnego – Warta w obrębie JCWP i dobrego stanu chemicznego. Zgodnie z „Oceną stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych latach 2014 – 2019 na podstawie monitoringu - tabela” JCWP charakteryzuje się słabym potencjałem ekologicznym, stanem chemicznym poniżej dobrego oraz złym stanem wód.

W obrębie terenu A nie występują żadne wody powierzchniowe. W północnej części terenu B występuje zagłębienie terenu wypełnione wodą.

W najbliższym sąsiedztwie terenów znajduje się koryto rzeki Warty – ok. 870m od granicy terenu A oraz ok. 1400m od granicy terenu B.

4.7 Wody podziemne

Występowanie poziomów wodonośnych jest ściśle związane z budową geologiczną. Warunkuje ona istnienie skał umożliwiających gromadzenie się wody.

Zgodnie z podziałem Polski na jednostki hydrogeologiczne omawiany obszar należy do regionu szczecińskiego (I). Region szczeciński charakteryzuje się na ogół niskimi wskaźnikami zasobowymi. Główne poziomy użytkowe występują w utworach czwartorzędu i trzeciorzędu. W dolinie Warty czwartorzędowy użytkowy poziom wodonośny występuje na głębokości do 20 metrów. Wydajność typowego otworu studziennego wynosi do 90 m³/h. Wody tego poziomu nie są izolowane od powierzchni.

Na terenie Miasta i Gminy Oborniki woda ujmowana jest z dwóch pięter wodonośnych: trzeciorzędowego (poziom mioceniński) i czwartorzędowego (poziom plejstoceniński). Obszarem zasobowym trzeciorzędowego piętra wodonośnego są piaski pylaste i drobnoziarniste, które zalegają na głębokości 80 – 100 ppt, a nawet 188 m. Jest to piętro bardzo wydajne. Poziom mioceniński o miąższości około 30 m przykryty jest nadkładem słaboprzepuszczalnych osadów plejstocenijskich. Budują go drobne i średnie piaski z domieszkami pyłu węglowego. W kompleksie nadkładów iłów poznańskich spotyka się soczewy piaszczyste o zróżnicowanych rozmiarach, nie tworzące ciągłych poziomów.

Piętro czwartorzędowe charakteryzuje się występowaniem dwóch poziomów wodonośnych, tj. gruntowego i wgłębego. W piętrze tym głównym źródłem zasilania wód gruntowych są opady atmosferyczne. Warstwa wodonośna nie posiada nadkładu utworów nieprzepuszczalnych, stąd narażona jest na łatwy napływ zanieczyszczeń.

Wydajności jednostkowe tego poziomu wahają się od kilku do 90 m³/h. Poziom wód wgłębnych tworzą warstwy wodonośne występujące w obrębie glin morenowych. Ich wydajności jednostkowe są rzędu 2 – 10 m³/h.

Wody pierwszego poziomu wód gruntowych zaopatrują w wodę studnie kopane. Poziom ten zalega w piaskach, do głębokości ok. 10 - 12 m., w przewarstwieniach śródglinowych. W związku z dość znaczną miąższością utworów czwartorzędowych należy się spodziewać występowania na terenie gminy jednego lub nawet kilku głębszych międzymorenowych poziomów wodonośnych utrzymujących się w warstwach piaszczysto-żwirowych. Głębsze (międzymorenowe) poziomy wodonośne są bardziej zasobne w wodę. Występują na zmiennej głębokości od kilku do kilkudziesięciu metrów.

Obszar objęty planem znajduje się w Jednolitej Części Wód Podziemnych (JCWPd) nr 60 (GW600060). Zgodnie z ustaleniami Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry w latach 2016-2021 przedmiotowa JCWPd charakteryzuje się dobrym stanem chemicznym i ilościowym oraz niezagrażona jest ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Celami środowiskowymi dla PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO 15 przedmiotowej JCWPd jest utrzymanie dobrego stanu chemicznego i ilościowego. Według Mapy stanu jednolitych części wód podziemnych wg podziału na 172 obszary stan chemiczny wód podziemnych określono jako dobry, stan ilościowy również dobry (2019 r.). Zgodnie z „Oceną jakości wód podziemnych w punktach pomiarowych sieci krajowej w ramach monitoringu operacyjnego stanu chemicznego wód podziemnych w roku 2020 /wg badań PIG/” w punkcie nr MONBADA 2572 Nieczajna określono II klasę końcową dla wartości średnich 2020 r.

4.8 Warunki klimatyczne

Pojezierze Poznańskie, podobnie jak cały makroregion, należy do strefy klimatu umiarkowanego. Jego cechą jest wzajemne oddziaływanie klimatu morskiego i kontynentalnego, skutkuje to zmiennymi stanami pogody.

Pod względem klimatycznym gmina Oborniki wg Romera położona jest w „Krainie Wielkich Dolin”. Wg regionalizacji klimatycznej Gumińskiego (1948), gmina znajduje się w rolniczo klimatycznej Dzielnicy Środkowej (VIII). Według A. Wosia (1994) obszar gminy leży w granicach Środkowowielkopolskiego Regionu klimatycznego Polski. Klimaty te charakteryzuje się następującymi parametrami:

- ▲ średnia roczna temperatura powietrza około 8°C (najwyższe temperatury przypadają na lipiec i sierpień);
- ▲ opady poniżej 550 mm – ilość niewystarczająca dla produkcji rolnej (najwięcej opadów jest w okresie czerwiec – lipiec, natomiast najmniej opadów występuje w lutym);

- ▲ od 100 do 110 dni z przymrozkami;
- ▲ czas zalegania pokrywy śnieżnej wynosi przeciętnie od 40 do 60 dni;
- ▲ ilość dni z opadem śnieżnym wynosi ok. 40;
- ▲ przeciętna grubość pokrywy śnieżnej 5-8 cm;
- ▲ okres wegetacyjny (temperatura powyżej 5°C) wynosi od 215 do 220 dni;
- ▲ przeważają wiatry z sektora zachodniego, co świadczy o większym wpływie masy powietrza oceanicznego niż kontynentalnego na kształtowanie się tutaj warunków pogodowych.

Niskie sumy roczne opadów atmosferycznych oraz stosunkowo wysokie temperatury sprawiają, że analizowany obszar leży w strefie dużych deficytów wodnych. Niedobór wody, rozumiany jest jako różnica rocznej sumy opadów atmosferycznych i wartości parowania potencjalnego wynosi około 60 mm.

Na warunki klimatu lokalnego mają wpływ między innymi takie elementy jak: ukształtowanie terenu, pokrycie szatą roślinną, głębokość zalegania wód gruntowych, duże powierzchnie wód otwartych itp.

Teren A z uwagi na swoje ukształtowanie charakteryzuje się dobrymi warunkami termicznymi i stosunkowo równomiernym nasłonecznieniem, małą wilgotnością powietrza i odpowiednim przewietrzeniem. W przypadku terenu B ruch powietrza oraz nasłonecznienie są częściowo ograniczone przez istniejącą w sąsiedztwie zabudowę oraz kompleks leśny.

4.9 Flora i fauna

Według Geobotanicznego Podziału Polski (Szafer i Zarzycki 1972) analizowany obszar leży w granicach Państwa Holaraktydy, Obszaru Eurosyberyjskiego, Prowincji Niżowo - Wyżynnej - Środkowoeuropejskiej, Działu Bałtyckim (A), Poddziale Pas Wielkich Dolin (A 2), Krainie Wielkopolsko-Kujawskiej (7). Natomiast według Podziału Polski na Krainy i Dzielnice przyrodniczo - leśne (Mroczkiewicz i inni 1964) leży w Krainie Wielkopolsko - Pomorskiej (III), Dzielnicy Niziny Wielkopolsko - Kujawskiej i Mezoregionie Pojezierza Wielkopolskiego. Świat zwierząt wg podziału zoogeograficznego Polski A.S. Kostrowickiego należy do Podokręgu Wielkopolsko - Podlaskiego w Okręgu Środkowopolskim w Podregionie Środkowym w Regionie Środkowoeuropejskim.

Roślinność potencjalną obszaru stanowi suboceaniczny bór sosnowy świeży (Leucobryo-Pinetum). Drzewostan tego zespołu tworzy sosna zwyczajna z domieszką brzozy brodawkowatej, dębu bezszypułkowego i świerka. W podszycie dominują jałowce, kruszyna i jarzębina, w runie - borówka czarna, borówka brusznica, wrzos oraz śmiałek pogięty. Bujna jest także warstwa mszysta utworzona między innymi przez

roket, płonnik i bieliskę w miejscach bardziej wilgotnych. Miejsca suchsze i prześwietlone opanowują porosty.

Badany teren jest zmieniony przez człowieka w skutek prowadzonej działalności rolniczej. Nie stwierdzono występowania stałych siedlisk płazów, gadów, ptaków lub ssaków. W granicach przedmiotowego obszaru nie występują gatunki roślin, grzybów, zwierząt objęte ochroną gatunkową, wymienione w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 09 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409), w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 09 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1408) oraz w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r., poz. 2138), gatunki z załącznika IV Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. U. L206 z 22.07.1002 ze zm. str. 7) – tzw. Dyrektywy Siedliskowej, a także warunki zagrożone wyginięciem lub rzadkie.

Zarówno flory, jak i fauny obszaru nie cechują ponadprzeciętne wartości przyrodnicze.

4.10 Struktura przyrodnicza obszaru i jej prawna ochrona

Omawiany obszar znajduje się w całości na obszarze specjalnej ochrony ptaków *Puszcza Notecka (PLB300015)*. Wyznaczony został w październiku 2007 roku na podstawie Dyrektywy Ptasiej 2009/147/WE z 30 listopada 2009 roku. Obszar ten stanowi zwarty, jednolity kompleks leśny, głównie sosnowy. Pozostałości drzewostanów naturalnych są chronione w rezerwatach. Na terenie ostoi znajduje się ponad 50 jezior, raczej płytkich, pochodzenia wytopiskowego, zwykle z grubą warstwą mułu i zakwitami glonów. W zagłębieniach terenu lub na brzegach jezior utrzymują się torfowiska, na ogół w pewnym stopniu przekształcone. Występuje to co najmniej 30 lęgowych gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 11 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). W okresie lęgowym obszar zasiedla powyżej 2% populacji krajowej (C6) bielika (PCK), kani czarnej (PCK) i kani rudej (PCK), co najmniej 1% populacji krajowej (C3 i C6) następujących gatunków ptaków: bąk (PCK), podgorzałka (PCK), puchacz (PCK), rybołów (PCK), trzmielojad, gągoł, nurogęs; w stosunkowo wysokiej liczebności (C7) występuje bocian czarny, błotniak stawowy, ortolan i żuraw. W okresie zimy występuje co najmniej 1% populacji szlaku wędrówkowego (C2) bielika.

5. Stan środowiska i identyfikacja zagrożeń

Na stan i funkcjonowanie środowiska przyrodniczego omawianego obszaru ma wpływ położenie i sposób dotychczasowego zagospodarowania. Środowisko naturalne jest antropogeniczne, jego obecny stan jest efektem działalności człowieka prowadzonej na tym terenie.

5.1 Hałas

Hałasem nazywa się wszystkie niepożądane, nieprzyjemne, dokuczliwe lub szkodliwe drgania mechaniczne ośrodka sprężystego, oddziałujące na organizm ludzki. Hałas uważany jest za czynnik zanieczyszczający środowisko. Główne źródła emisji hałasu do środowiska stanowią obiekty przemysłowe, ruch drogowy, kolejowy i lotniczy. Hałas wywołuje zmęczenie, złe samopoczucie, utrudnia wypoczynek, może prowadzić do częściowej lub całkowitej utraty słuchu. Ponadto powoduje poważne zmiany psychosomatyczne, jak zagrożenie nadciśnieniem, zaburzenia nerwowe, zaburzenia w układzie kostno-naczyniowym.

W ostatnich latach Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu nie prowadził pomiarów poziomów hałasu komunikacyjnego na terenach przyległych do omawianych terenów. W granicach badanego obszaru oraz w jego sąsiedztwie nie występują tereny ani obiekty mogące być źródłem ponadnormatywnego hałasu.

5.2 Stan atmosfery

O jakości powietrza na danym obszarze decyduje zawartość w nim różnorodnych substancji, których koncentracja jest wyższa od warunków naturalnych. Poziomy stężenie zanieczyszczeń w powietrzu wynikają bezpośrednio z wielkości emisji zanieczyszczeń do atmosfery oraz warunków meteorologicznych.

Głównym źródłem zanieczyszczeń powietrza jest emisja substancji zanieczyszczających, pochodzących z procesów spalania paliw stałych, ciekłych i gazowych w celach energetycznych i technologicznych, w tym do napędzania silników spalinowych. Na stan powietrza atmosferycznego wpływa przede wszystkim stopień uprzemysłowienia regionu, wielkość emisji ze wszystkich źródeł, jak również warunki rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń.

Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu nie prowadzi pomiarów monitoringowych na lub w bezpośrednim sąsiedztwie omawianego obszaru. Ocena jakości powietrza oparta jest na klasyfikacji stref w województwie. W województwo wielkopolskie zostało podzielone na 3 strefy, tj.: aglomeracja poznańska, miasto Kalisz oraz strefa wielkopolska. Gmina Oborniki została zaliczona do strefy wielkopolskiej. W strefach, ocenie podlegają następujące zanieczyszczenia: ozon (O₃), tlenek węgla (CO), dwutlenek azotu (NO₂), tlenki azotu (NO_x), dwutlenek siarki (SO₂), benzen (C₆H₆), ołów (Pb), pył PM₁₀ i PM_{2,5}, oraz zanieczyszczenia zawarte w pyłach tj. arsen (As), nikiel (Ni), kadm (Cd), benzo(a)piren B(a)P.

Wynikiem oceny, zarówno pod kątem kryteriów dla ochrony zdrowia jak i kryteriów dla ochrony roślin dla wszystkich substancji podlegających ocenie, jest zaliczenie strefy do jednej z klas, tj.:

- ⤴ Klasy A - jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych,
- ⤴ Klasy B - jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji,
- ⤴ Klasy C - jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne lub poziomy docelowe, powiększone o margines tolerancji, a w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalne lub poziomy docelowe;

Analizowany obszar należy do strefy wielkopolskiej.

Zaliczenie strefy do określonej klasy zależy od stężeń zanieczyszczeń występujących na jej obszarze i wiąże się z wymaganiami dotyczącymi działań na rzecz poprawy jakości powietrza lub na rzecz utrzymania tej jakości. Należy jednak zaznaczyć, że przekroczenie nie zawsze występuje na całym obszarze strefy, szczególnie tak rozległej jak strefa wielkopolska, obejmująca prawie całe województwo.

Według rocznej oceny jakości powietrza za 2020 rok, dla poziomu dopuszczalnego dla pyłu zawieszonego PM10, dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, ołowiu, benzenu, tlenku węgla oraz poziomu docelowego ozonu, kadmu, arsenu, niklu, strefę wielkopolską zaliczono do klasy A. Dokonując oceny strefy dla pyłu zawieszonego PM2,5 dla poziomu dopuszczalnego II fazy - wartości obowiązującej dla roku 2020 – strefa wielkopolska uzyskała klasę C1. W 2020 roku w strefie wielkopolskiej stwierdzono przekroczenia poziomu docelowego dla benzo(a)pirenu i zaliczono do klasy C.

Dokonując klasyfikacji dodatkowej:

- w przypadku ozonu odnosząc otrzymane wyniki do poziomu celu długoterminowego – strefę wielkopolską zaliczono do klasy D2,
- w przypadku pyłu PM2,5 dla poziomu dopuszczalnego I fazy – strefa wielkopolska uzyskała klasę A.

Według rocznej oceny jakości powietrza pod kątem ochrony roślin za rok 2020 strefa wielkopolska cechuje się dobrą jakością powietrza. W efekcie oceny przeprowadzonej dla 2020 roku w zakresie dwutlenku siarki, tlenków azotu oraz ozonu strefę wielkopolską zaliczono do klasy A. W dodatkowej klasyfikacji w odniesieniu do poziomu celu długoterminowego strefie przypisano klasę D2.

Do potencjalnych źródeł zanieczyszczenia atmosfery w rejonie obszaru opracowania należą:

- (1) lokalne kotłownie;
- (2) paleniska domowe;
- (3) emisja zanieczyszczeń komunikacyjnych;

(4) emisja niezorganizowana pyłów z terenów pozbawionych roślinności (np. drogi gruntowe, okresowo grunty orne).

Ogólnie, dla omawianego obszaru głównymi źródłami emisji zanieczyszczeń powietrza są instalacje energetyczne oraz ciągi komunikacyjne (zanieczyszczenia powstające przy spalaniu paliwa samochodowego). Dwutlenek siarki emitowany jest przede wszystkim przez kotłownie lokalne, przy spalaniu zanieczyszczonego węgla. Tlenki azotu pochodzą ze spalania węgla, koksu, gazu i benzyn (transport samochodowy). Pyły – emitowane są do atmosfery wraz ze spalinami pochodzącymi ze spalania paliw stałych, a także w wyniku prac polowych na użytkach rolnych. Średnie stężenie zanieczyszczeń emitowanych do powietrza w okresie zimowym jest kilka razy wyższe niż w okresie letnim.

Ponadto w związku z inwestycjami budowlanymi (m.in. drogi, budownictwo) występuje trend czasowego i lokalnego podwyższenia zanieczyszczenia powietrza, głównie pyłami, związanymi ze wspomnianym procesem inwestycyjnym. Nie są to jednak zanieczyszczenia permanentne i kumulujące się w czasie, dlatego zagrożenie to należy traktować jako tymczasowe i o niewielkiej sile.

Podsumowując, należy stwierdzić, iż na jakość powietrza na omawianym terenie, mają wpływ tereny zabudowy oraz pora roku. Jakość powietrza pogarsza się w miesiącach zimowych, w sezonie grzewczym, gdzie oprócz emisji ze źródeł komunikacyjnych występuje emisja ze źródeł spalania paliw, szczególnie stałych. Na omawianym obszarze panują dobre warunki dla cyrkulacji powietrza, stąd jakość powietrza jest dość dobra, a jej zagrożenia stosunkowo niskie.

5.3 Promieniowanie elektromagnetyczne

Promieniowanie elektromagnetyczne (PEM) składa się z fal elektromagnetycznych rozchodzących się w przestrzeni. Właściwości fal elektromagnetycznych zależą od ich długości. Promieniowaniem elektromagnetycznym o różnej długości fali, są fale radiowe, mikrofałe, podczerwień, światło, ultrafiolet, promieniowanie rentgenowskie i promieniowanie gamma. Do głównych źródeł PEM można zaliczyć:

- ⤴ elektroenergetyczne, takie jak: stacje i linie elektroenergetyczne wysokiego napięcia (110kV) i więcej) oraz elektrownie,
- ⤴ obiekty radiokomunikacyjne, czyli stacje nadawcze radiowe i telewizyjne, stacje bazowe telefonii komórkowej,
- ⤴ obiekty radiolokacyjne (wojskowe i cywilne urządzenia radionawigacji i radiolokacji).

Przez teren A w jego południowej części przebiega napowietrzna sieć wysokiego napięcia 220kV przewidziana do likwidacji po realizacji nowej sieci 2x400kV projektowanej poza obszarem planu. Przez północną część terenu A oraz południową część terenu B przebiega napowietrzna linia elektroenergetyczna średniego napięcia. Nie powodują one przekroczenia poziomów dopuszczalnych. Należy zaznaczyć, że najwyższe poziomy pól występują w dużych miastach, gdzie koncentracja źródeł jest znacznie większa niż na pozostałych terenach. W 2013 r. przeprowadzono Monitoring pól elektromagnetycznych (opracowanie WIOŚ w Poznaniu). W punkcie pomiarowym znajdującym się najbliżej badanego obszaru, przy ulicy Kopernika w Obornikach, wynik pomiaru wyniósł 0,53V/m.

Jednocześnie w żadnym punkcie pomiarowym na terenie województwa wielkopolskiego nie stwierdzono przekroczenia poziomu dopuszczalnego (7V/m).

5.4 Stan czystości wód podziemnych

Zanieczyszczenie wód podziemnych w największym stopniu zależy od głębokości zalegania i izolacji poziomu wodonośnego od powierzchni terenu oraz od lokalizacji potencjalnych źródeł zanieczyszczeń. Najbardziej zagrożone w Gminie i Mieście Oborniki, podobnie jak w całym kraju, są wody gruntowe w obrębie czwartorzędowego poziomu wodonośnego. Głównymi czynnikami mogącym wpływać na obniżenie jakości wód mogą być:

- punktowe źródła zanieczyszczeń:

- wprowadzanie do wód nieoczyszczonych lub niedostatecznie oczyszczonych ścieków komunalnych i przemysłowych;
- zrzuty wód chłodniczych.

- występowanie obszarów nieskanalizowanych, z których do wód w sposób niekontrolowany mogą przedostawać się ścieki komunalne. Źródłem zanieczyszczeń wód powierzchniowych są również miejscowości o nieuporządkowanej gospodarce wodno-ściekowej, gdzie stosunek długości sieci wodociągowej do kanalizacyjnej jest niekorzystny;

- zanieczyszczenia obszarowe pochodzenia rolniczego, będące wynikiem nieprawidłowo prowadzonej gospodarki na obszarach użytkowanych rolniczo:

- składowania obornika w przyzmach bezpośrednio na gruncie, na terenach o wysokim poziomie wód gruntowych w okresie wiosennym oraz na terenach położonych na terasach nadrzecznych,
- lokalizacji przyzmy obornika w małej odległości od rowów,
- przedostawania się odcieków z kiszonek oraz gnojówki do kanalizacji deszczowej,
- braku płyt obornikowych i zbiorników na gnojówkę o pojemności zapewniającej sześciomiesięczny okres przechowywania,

- stosowania zbyt dużej ilości nawozu naturalnego na polach, w wyniku za dużej obsady zwierząt w stosunku do posiadanego areału;
- rozwój turystyki i rekreacji oraz sposób zagospodarowania zlewni bezpośredniej jezior, tj. obszaru, z którego następuje bezpośredni spływ wód do zbiorników. Do wielu zbiorników wodnych poddanych presji rekreacji odprowadzane są ścieki z domków letniskowych i ośrodków wypoczynkowych, które nie mają uregulowanej gospodarki ściekowej;
- pobór wód powierzchniowych i podziemnych, często powyżej ilości określonej pozwoleniem wodno-prawnym.

Zanieczyszczenie wód podziemnych w największym stopniu zależy od głębokości zalegania i izolacji poziomu wodonośnego od powierzchni terenu oraz od lokalizacji potencjalnych źródeł zanieczyszczeń. Najbardziej zagrożone w Gminie i Mieście Oborniki, podobnie jak w całym kraju, są wody gruntowe w obrębie czwartorzędowego poziomu wodonośnego.

Obszar badań leży przy granicy Jednolitych Części Wód Podziemnych o numerze 60, charakteryzującej się dobrym stanem ilościowym oraz chemicznym.

5.5 Stan wód powierzchniowych

Prawo wodne jednolite części wód dzieli na jednolite części wód powierzchniowych – JCWP (wśród nich wyodrębniając również jednolite części wód przybrzeżnych lub przejściowych oraz jednolite części wód sztucznych lub silnie zmienionych) i jednolite części wód podziemnych – JCWPd. Jednolitą częścią wód powierzchniowych jest oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych: jezioro (włączając w to inne naturalne zbiorniki, np. naturalne stawy), sztuczny zbiornik wodny, ciek (struga, strumień, potok, rzeka, kanał), a także fragment morskich wód wewnętrznych, przejściowych lub przybrzeżnych. Większe cieki dzielone są na mniejsze odcinki stanowiące JCWP. Za JCWPd uznaje się określoną objętość wód podziemnych znajdującą się wewnątrz warstwy wodonośnej lub zespołu warstw wodonośnych. Jednolite części wód powierzchniowych dzieli się na naturalne, dla których określa się stan ekologiczny i stan chemiczny oraz na sztuczne (powstałe w wyniku działalności człowieka) i silnie zmienione (ich charakter został w znacznym stopniu zmieniony w następstwie fizycznych przeobrażeń, będących wynikiem działalności człowieka), dla których określa się potencjał ekologiczny i stan chemiczny. Szczegółowe zasady dotyczące planowania i realizacji programów badań monitoringowych jednolitych części wód powierzchniowych zawarte zostały w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 19 lipca 2016 r. w sprawie form i sposobu prowadzenia monitoringu wód powierzchniowych i podziemnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1178). Natomiast zasady dotyczące klasyfikacji i oceny stanu jednolitych części wód powierzchniowych zawarte zostały w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2016 r. w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych oraz

środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych (Dz.U. 2016 r., poz. 1187) i rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 listopada 2011 r. w sprawie klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych (Dz. U. z 2011 r., Nr 258, poz. 1549). Gmina Oborniki położona jest w obejmującym 38% powierzchni kraju (118015 km²) dorzeczu Odry. Na obszarze dorzecza Odry rozróżnia się regiony wodne Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego, Środkowej Odry, Górnej Odry oraz Warty. Teren gminy zlokalizowany jest w regionie wodnym Warty, wyznaczone zostały tu działy wodne III i IV rzędu, których kształt odzwierciedla się w rzeźbie terenu. Obszar gminy leży w obrębie 7 zlewni przyrzecza i 7 zlewni cząstkowych rzeki Warty. Rzeka Warta jest podstawowym i najważniejszym ciekim wodnym w gminie. W granicach administracyjnych gminy, Warta podzielona jest na 3 Jednolite Części Wód Powierzchniowych (JCWP). Ich typ określa się jako wielka rzeka nizinna, silnie zmieniona i w złym stanie. W punkcie pomiarowo-kontrolnym Warta-Kiszewo zgodnie z wynikami Klasyfikacji wskaźników jakości wód płynących w województwie wielkopolskim za rok 2016 (WIOŚ, Poznań), wody zaliczono do II klasy elementów fizykochemicznych, natomiast w zakresie klasyfikacji elementów chemicznych klasę elementów chemicznych oceniono jako stan dobry.

5.6 Stan powierzchni ziemi

Gleby narażone są na procesy degradacji. Degradacja to proces prowadzący do spadku żyzności gleb wskutek niszczenia ich wierzchniej warstwy próchnicznej (np. erozji gleby, niewłaściwej uprawy, pożarów, zbyt dużego odwodnienia) zanieczyszczenia substancjami szkodliwymi (np. metalami ciężkimi) lub zmiany drzewostanów liściastych na iglaste, które powodują zakwaszenie.

Na omawianym obszarze występują minimalne spadki terenu, w związku czym erozją naturogeniczną występuje w niewielkim stopniu. Ze względu na brak znaczących źródeł zanieczyszczeń na i w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru badań poziom zanieczyszczeń gleb nie powinien przekraczać dopuszczalne norm.

5.7 Ocena tendencji do zmian stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego planu

Przewiduje się że brak podjęcia ustaleń projektu planu może skutkować utrzymaniem się obecnego sposobu użytkowania (czyli głównie rolniczego) oraz spowodować częściowe zagospodarowanie terenów w drodze decyzji o warunkach zabudowy, powodując naruszenie walorów krajobrazu przyrodniczego, kulturowego oraz architektonicznego. Znaczna część terenów objętych opracowaniem stanowi typowy, otwarty obszar o charakterze rolniczym. Utrzymanie obecnego zagospodarowania terenu nie spowoduje zmian w istniejącym środowisku. Wprowadzenie na tych terenach zabudowy doprowadzić może do częściowej ich fragmentacji i lokalizacji nowych inwestycji w sposób chaotyczny, nienawiązujący do już

istniejących struktur osadniczych. W przypadku realizacji nowej zabudowy bez ustaleń zmiany planu miejscowego, problem stanowić może brak możliwości realizacji kompleksowych rozwiązań w zakresie obsługi komunikacyjnej nowych terenów inwestycyjnych oraz brakiem systemowego wyposażenia terenu w infrastrukturę techniczną. Skutkiem tego może być lokalne zanieczyszczenie gleby, wód gruntowych. Dodatkowo brak realizacji ustaleń projektu planu miejscowego może przyczynić się do wprowadzenia chaosu przestrzennego i pogorszenia krajobrazu oraz powstania konfliktów pomiędzy potrzebami ochrony środowiska, a potrzebami rozwoju gospodarczego.

6. OCENA ROZWIĄZAŃ FUNKCJONALNO – PRZESTRZENNYCH ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU MIEJSCOWEGO

Wynikiem regulacji zawartych w planie jest ustalenie przeznaczenia terenów oraz określenie sposobów ich zagospodarowania, z jednoczesnym uwzględnieniem ładu przestrzennego oraz dostosowaniem funkcji, struktury i intensywności zagospodarowania do uwarunkowań środowiska przyrodniczego.

Plan stanowią w znacznej mierze grunty należące do Gminy, co gwarantuje dostosowanie tempa procesu zainwestowania do aktualnych możliwości finansowych gminy w zakresie budowy dróg oraz sieci infrastruktury technicznej.

Ustalenia planu uwzględniają uwarunkowania wymienione we wcześniejszych rozdziałach niniejszej prognozy, a także te, które wynikają z opracowania ekofizjograficznego.

Zgodnie z art. 1 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględnia wymagania ładu przestrzennego oraz walory architektoniczne i krajobrazowe poprzez ustalenia zawarte m. in. w §4 tekstu uchwały, dotyczącym lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, sztyldów, urządzeń reklamowych, grodzienia, w §8 – §10 tekstu uchwały, gdzie zawierają się konkretne ustalenia dla terenów przeznaczonych pod zabudowę, m. in. dotyczące intensywności zabudowy, jej wysokości, formy oraz wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej. Zgodnie z art. 1 ust. 2 ustawy j/w projekt planu miejscowego przewiduje sytuowanie nowej zabudowy przy uwzględnieniu wymagań ładu przestrzennego, efektywnego gospodarowania przestrzenią oraz walorami ekonomicznymi przestrzeni poprzez:

- kształtowanie struktur przestrzennych przy uwzględnieniu minimalizowania transportochłonności układu przestrzennego, poprzez zaprojektowanie minimalnej ilości włączeń drogowych do istniejącego układu komunikacyjnego,
- lokalizowanie nowej zabudowy w sposób umożliwiający wykorzystanie publicznego transportu zbiorowego jako podstawowego środka transportu poprzez bezpośrednie

sąsiedztwo dróg powiatowych,

- lokalizowanie nowej zabudowy na obszarze położonym w odległości ok. 1400m od granicy miasta Oborniki przy drogach powiatowych łączących bezpośrednio z miastem Oborniki,

- docelowo pełne wyposażenie terenów w projektowane sieci infrastruktury technicznej.

W projekcie planu określono:

1. zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
2. zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
3. parametry, wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym linie zabudowy, gabaryty obiektów i wskaźniki intensywności zabudowy,
4. zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej.

W planie określono następujące przeznaczenie terenów, wydzielając:

1. Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z dopuszczeniem usług, o których mowa w §8, oznaczone symbolami 1MN/U, 2MN/U, 3MN/U, 4MN/U, 5MN/U, 6MN/U, 7MN/U,
2. Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, o których mowa w §9, oznaczone symbolami 1MN, 2MN, 3MN, 4MN, 5MN, 6MN, 7MN, 8MN, 9MN, 10MN, 11MN, 12MN, 13MN, 14MN, 15MN, 16MN, 17MN,
3. Tereny zabudowy usługowej, o których mowa w §10, oznaczone symbolami 1U, 2U, 3U, 4U, 5U, 6U, 7U, 8U,
4. Tereny zieleni publicznej urządzonej, o których mowa w §11, oznaczone symbolami 1ZP, 2ZP, 3ZP, 4ZP, 5ZP, 6ZP, 7ZP,
5. Tereny zieleni izolacyjnej, o których mowa w §12, oznaczone symbolami 1ZI, 2ZI, 3ZI,
6. Teren lasu, o którym mowa w §13, oznaczony symbolem 1ZL,
7. Teren komunikacji – teren drogi zbiorczej, o którym mowa w § 14, oznaczony symbolem 1KDZ,
8. Tereny komunikacji – tereny drogi lokalnej, o którym mowa w § 15, oznaczony symbolem 1KDL, 2KDL,
9. Tereny komunikacji – tereny drogi dojazdowej, o którym mowa w § 16, oznaczony symbolem 1KDD, 2KDD,
10. Tereny komunikacji – tereny dróg wewnętrznych, o których mowa w § 17, oznaczone symbolem 1KDW, 2KDW, 3KDW, 4KDW,
11. Tereny komunikacji – drogi wewnętrzne pieszojezdne, o których mowa w § 18, oznaczone symbolem 1KDX, 2KDX, 3KDX, 4KDX,
12. Tereny komunikacji – ciągi piesze, o których mowa w § 19, oznaczony symbolem 1KX,

2KX.

Ustalenia planu w większości mają wpływ na środowisko i krajobraz, w związku z tym w niniejszej prognozie uwzględnia się ich skutki na przestrzeń przyrodniczą.

W odniesieniu do terenów przeznaczonych pod zabudowę, w planie zapisano następujące, istotne dla środowiska i krajobrazu ustalenia:

- *zagospodarowanie zielenią wszystkich wolnych od utwardzenia fragmentów terenów,*
- *nakaz zagospodarowania części biologicznie czynnej poprzez wykonanie nasadzeń rodzimych gatunków roślin charakterystycznych dla lokalnego środowiska,*
- *nakaz odtworzenia ciągłości systemów melioracyjnych i drenarskich w przypadku ich przerwania,*
- *nakaz usuwania nadmiaru mas ziemnych powstałych podczas prac budowlanych oraz składowania ich na wyznaczonym przez gminę terenie,*
- *w budynkach dopuszczenie indywidualnych systemów grzewczych lub przyłączenie do sieci ciepłowniczej,*
- *stosowanie w indywidualnych systemach grzewczych paliw gazowych, płynnych lub stałych, dopuszczenie pozyskiwania ciepła z sieci ciepłowniczej lub wykorzystywanie alternatywnych źródeł energii ze wskazaniem odnawialnych źródeł energii o mocy mikroinstalacji,*
- *w eksploatacji indywidualnych instalacji grzewczych stosowanie ograniczeń i zakazów zgodnie z przepisami odrębnymi,*
- *obowiązek gospodarowania odpadami stałymi zgodnie z obowiązującym systemem gospodarowania odpadami komunalnymi obowiązującym na terenie Gminy Oborniki;*
- *zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych zgodnie z przepisami odrębnymi;*
- *nakaz uzyskania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku dla terenów 1MN/U, 2MN/U, 3MN/U, 4MN/U, 5MN/U, 6MN/U, 7MN/U, 1MN, 2MN, 3MN, 4MN, 5MN, 6MN, 7MN, 8MN, 9MN, 10MN, 11MN, 12MN, 13MN, 14MN, 15MN, 16MN, 17MN jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,*

- *nakaz uzyskania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku dla terenu 1U, 2U, 3U, 4U, 5U, 6U, 7U, 8U w przypadku lokalizacji usług związanych z oświatą i nauką jak dla terenów związanych ze stałym i czasowym pobytem dzieci i młodzieży,*

Dbłość o ład przestrzenny ma odzwierciedlenie w zapisach określających:

1. Zakaz lokalizacji:

a) tymczasowych obiektów budowlanych z wyjątkiem ogródków gastronomicznych oraz wiat przystankowych komunikacji zbiorowej,

b) wolnostojących urządzeń reklamowych na terenach innych niż: 1U, 2U, 3U, 4U, 5U, 6U, 7U, 8U,

c) ogrodzeń pełnych betonowych oraz żelbetowych,

d) budynków pomocniczych wykonanych z blachy lub płyty warstwowej,

e) nowych napowietrznych sieci infrastruktury technicznej z wyjątkiem dopuszczonych planem.

2. Dopuszcza się lokalizację:

a) sieci infrastruktury technicznej, w tym sieci oświetlenia ulicznego i terenów zieleni publicznej oraz stacji transformatorowych,

b) obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży nie przekraczającej 400,0m²,

c) szyldów o maksymalnej łącznej powierzchni nieprzekraczającej 0,5 m² na jednym budynku wyłącznie na elewacji frontowej budynku na wysokości kondygnacji parteru lub na ogrodzeniu na terenach: 1MN/U, 2MN/U, 3MN/U, 4MN/U, 5MN/U, 6MN/U, 7MN/U,

d) szyldów, o których mowa w lit. c), wyłącznie pod warunkiem zapewnienia swobodnego ruchu pieszych oraz zachowania odległości od zewnętrznej krawędzi jezdni dróg publicznych, zgodnie z przepisami szczególnymi dla dróg publicznych,

e) tablic informacyjnych,

f) ogrodzeń ażurowych o minimalnym stopniu ażurowości 40%, o wysokości nieprzekraczającej 1,2 m, uzupełnionych pnąciami, roślinnością,

g) obiektów małej architektury,

h) ścieżek pieszych i rowerowych,

i) urzędzeń reklamowych:

- umieszczanych na elewacjach budynków na wysokości kondygnacji parteru o całkowitej powierzchni nie większej niż 1 m² wyłącznie na terenach: 1MN/U, 2MN/U, 3MN/U, 4MN/U, 5MN/U, 6MN/U, 7MN/U,

- umieszczanych na elewacjach budynków o całkowitej powierzchni nie większej niż 3 m² wyłącznie na terenach: 1U, 2U, 3U, 4U, 5U, 6U, 7U, 8U,

- wolnostojących o wysokości nie przekraczającej 6,0m licząc od poziomu terenu do najwyższego punktu konstrukcji oraz powierzchni ekspozycji nie przekraczającej 7,0m² wyłącznie na terenie 2U.

W planie określono sposób zagospodarowania i zabudowy, jej parametry, w tym intensywność zainwestowania (dopuszczalna intensywność i maksymalna wysokość zabudowy) i minimalne powierzchnie terenu biologicznie czynnego.

Z tego punktu widzenia przeznaczenie terenów określone w planie nie powoduje sprzeczności z uwarunkowaniami środowiska.

7. PRZEWIDYWANE SKUTKI WPŁYWU USTALEŃ PLANU NA ŚRODOWISKO

7.1 Wpływ ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska

Realizacja zapisów projektu planu związana będzie z trwałą zmianą przeznaczenia terenu, z funkcji dotychczasowej na funkcje ustalone w projekcie planu.

Ocenia się, że pełna realizacja ustaleń projektu planu nie powinna nieść za sobą zagrożenia dla środowiska oraz nie powinna wpływać negatywnie na warunki życia i zdrowia ludzi. Warunkiem istotnym dla zachowania prawidłowego funkcjonowania środowiska jest jednak zastosowanie się do zasad ochrony i kształtowania środowiska oraz zasad obsługi terenu infrastrukturą techniczną, zwłaszcza z zakresu zaopatrzenia w wodę, odprowadzenia ścieków, gospodarki odpadami, a także utrzymania określonej w planie powierzchni terenu biologicznie czynnej na terenach zainwestowanych. Powierzchnie terenu biologicznie czynne są istotnym warunkiem dla utrzymania zdolności retencyjnej terenu.

Realizacja planu przy zachowaniu wszystkich jego ustaleń nie powinna wywierać znaczącego oddziaływania na środowisko w terenie planu oraz w terenach sąsiadujących.

7.1.1 Wody podziemne

Z wprowadzeniem nowych funkcji zwiększy się zapotrzebowanie na wodę do celów socjalno-bytowych. Przełoży się to na zwiększenie poboru wód podziemnych z poziomów użytkowych. Wody podziemne będą poddawane zwiększonemu oddziaływaniu działalności człowieka, co może przyczynić się w pewnym stopniu do skażenia zasobów wód stanowiących poziom użytkowy. Odporność wód gruntowych na zmiany spowodowane działalnością człowieka uzależniona jest przede wszystkim od głębokości występowania zwierciadła pod powierzchnią terenu oraz od stopnia izolacji tych wód od powierzchni terenu. Na terenach dotychczas niezainwestowanych wprowadzanie nowej zabudowy może mieć negatywny wpływ na środowisko wodno-gruntowe poprzez uszczelnianie podłoża (zwiększy się powierzchnia nieprzepuszczalna), co wpłynie na zmniejszenie infiltracji wód opadowych do gruntu.

Ustalenia projektu planu przewidują zmiany w zagospodarowaniu terenów dotyczące tworzenia nowych terenów mieszkaniowych, usługowych, komunikacji. Skutkiem tego będzie powstawanie większej ilości ścieków komunalnych i opadowych. Zanieczyszczenie sieci hydrograficznej niedostatecznie oczyszczonymi ściekami bądź wodami opadowymi prowadzić może do pogorszenia się jakości wód podziemnych poprzez infiltrację.

Negatywny wpływ na stosunki wodne terenu objętego projektem oraz terenów przyległych może mieć przerwanie sieci drenarskich i melioracyjnych w sposób przypadkowy przy prowadzeniu robót budowlanych. Projekt planu oraz przepisy odrębne obligują inwestora do naprawy wyrządzonych szkód.

Stosunki wodne mogą ulec zmianie także wskutek realizacji kondygnacji podziemnych, niemniej realizacja podpiwniczeń będzie musiała być poprzedzona wykonaniem stosownych badań gruntowo – wodnych, co jest określone w przepisach odrębnych.

Realizacja ustaleń projektu planu przy prawidłowo prowadzonej gospodarce wodno-ściekowej nie powinna powodować ponadnormatywnego zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych. Proponowana w projekcie uporządkowana gospodarka wodno-ściekowa (zaopatrzenie w wodę z wodociągów i odprowadzanie ścieków do sieci kanalizacyjnych) na etapie realizacji ustaleń projektu planu powinna stanowić wystarczające zabezpieczenie środowiska gruntowo-wodnego przed zanieczyszczeniami. Ocenia się, iż ustalenia projektu planu nie pozostają w sprzeczności z celami środowiskowymi dotyczącymi osiągnięcia dobrego stanu wód, określonymi w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, przy założeniu że na etapie planowania, projektowania, realizowania i funkcjonowania, zostanie zapewniony wysoki stopień dbałości o wymagania ochrony środowiska. Może to być zweryfikowane przede wszystkim na etapie postępowań administracyjnych powiązanych z merytoryczną oceną techniczną konkretnego przedsięwzięcia. Natomiast ustalenia z

pewnością nie kolidują z koniecznością zachowania odpowiedniego poziomu ochrony wód powierzchniowych. Nie stwierdzono ryzyka kolizji ocenianego dokumentu z celami środowiskowymi Ramowej Dyrektywy Wodnej. Wszystkie zamierzenia określone w Programie mają na celu ochronę jakości wód podziemnych i racjonalizację ich wykorzystania, a więc w dalszej perspektywie skutki oddziaływania dadzą pozytywny i długotrwały efekt.

7.1.2 Wody powierzchniowe

W wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie powinno wystąpić znaczące negatywne oddziaływanie na wody powierzchniowe w zakresie zmian jakościowych i ilościowych. Z zapisów projektu planu wynika, że cały obszar zostanie skanalizowany (kanalizacja sanitarna). Efektem takich działań powinno być wyeliminowanie czynników wpływających na stan i jakość wód powierzchniowych. Ponadto planowany rozwój terenów inwestycyjnych może spowodować:

- niekontrolowany dopływ ścieków z terenów zainwestowanych (zwiększona liczba ludzi i pojazdów mechanicznych na tym obszarze);
- ograniczenie infiltracji wód opadowych do gruntu na skutek wykonywania utwardzeń terenu.

W celu zapobiegania i ograniczania negatywnego oddziaływania na wody powierzchniowe należy:

- zastosować rozwiązania kanalizacji deszczowej, które powinny segregować wody opadowe nieulegające zanieczyszczeniom od zanieczyszczanych (np. z nawierzchni drogowych) i niezależnie od wymaganego przepisami odrębnymi podczyszczania wprowadzać stosowny recykling wód;
- stosować odpowiednie techniki ograniczające emisję substancji do wód (uszczelnianie procesów przy budowie i po jej zakończeniu oraz przestrzeganie zastrzonych warunków pozwoleń na budowę).

7.1.3 Powietrze atmosferyczne

O stanie powietrza decyduje wielkość i przestrzenny rozkład emisji ze wszystkich źródeł, z uwzględnieniem przepływów transgranicznych i przemian fizykochemicznych zachodzących w atmosferze.

Duży wpływ na stan sanitarny powietrza obszaru objętego opracowaniem będzie miała tzw. "niska emisja" z indywidualnych źródeł ogrzewania oraz zanieczyszczenia komunikacyjne. Charakterystyka wprowadzanych do powietrza zanieczyszczeń z wykorzystywanych kotłów grzewczych uzależniona będzie od rodzaju opału oraz od pory roku. Projekt planu nakazuje wprowadzanie rozwiązań w zakresie urządzeń i

instalacji funkcjonujących na terenie Gminy, wpływających na poziom emisji, które preferują stosowanie układów niskoemisyjnych, w tym stosowanie paliw niskoemisyjnych, a także układów opierających się na wykorzystaniu energii odnawialnych. Zapisy projektu planu ustalają stosowanie w indywidualnych systemach grzewczych paliw gazowych, płynnych lub stałych z dopuszczeniem pozyskiwania ciepła z sieci ciepłowniczej lub wykorzystywanie alternatywnych źródeł energii ze wskazaniem odnawialnych źródeł energii o mocy mikroinstalacji, ponadto dopuszczają lokalizację źródeł ciepłowniczych opartych o gazowe agregaty kogeneracyjne o mocy dostosowanej do wielkości planowanej zabudowy, produkujących ciepło i energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji. Jednocześnie nakazują w eksploatacji indywidualnych instalacji grzewczych stosowanie ograniczeń i zakazów zgodnie z przepisami odrębnymi, do których zalicza się m. in. uchwała Nr XXXIX/941/17 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 18.12.2017 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa wielkopolskiego ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw.

W związku z ruchem komunikacyjnym (drogowym) do atmosfery emitowane będą następujące związki: węglowodory aromatyczne i alifatyczne (benzen, toluen i ksylen), SO₂, NO_x, CO oraz pyły zawieszone o frakcji ≤10 µm. Ilość tych związków będzie uzależniona od natężenia ruchu oraz rodzaju pojazdów poruszających się po drogach. Do głównych oddziaływań generowanych przez sieć infrastruktury drogowej na powietrze atmosferyczne należą emisja zanieczyszczeń w trakcie realizacji inwestycji projektowanych dróg wywołana zarówno ze względu na ruch pojazdów, jak i pracę ciężkiego sprzętu oraz zanieczyszczenia komunikacyjne wywołane ruchem samochodów podczas eksploatacji drogi. Proponowane rozwiązania mające na celu zapobieganie i ograniczenie występowania zanieczyszczenia to m.in.:

- w trakcie realizacji inwestycji, dostosowanie ilości i jakości użytego sprzętu budowlanego, a także technologii robót do pojemności środowiskowej obszaru;
- sadzenie zieleni izolacyjnej wzdłuż tras dróg, składającej się z gatunków najbardziej odpornych na zanieczyszczenia;
- włączenie obszaru w zakres obsługi transportu zbiorowego na terenie Gminy.

7.1.4 Klimat

Realizacja ustaleń projektu planu nie powinna pociągnąć za sobą zmian klimatycznych w skali województwa czy kraju. Możliwe są jednak zmiany w skali mikro. Wyniki prognoz pokazują, że do roku 2030 zmiany klimatu będą miały dwojaki, pozytywny i negatywny wpływ na gospodarkę i społeczeństwo.

Zagęszczenie zabudowy spowodować może lokalny wzrost temperatury. Wzrost średniej temperatury powietrza będzie miał pozytywne skutki m.in. w postaci

wydłużenia okresu wegetacyjnego, skrócenia okresu grzewczego oraz wydłużeniu sezonu turystycznego. Dominujące są jednak przewidywane negatywne konsekwencje zmian klimatu. Ze zmianami klimatycznymi wiążą się niekorzystne zmiany warunków hydrologicznych. Wprawdzie roczne sumy opadów nie ulegają zasadniczym zmianom jednak ich charakter staje się bardziej losowy i nierównomierny, czego skutkiem są dłuższe okresy bezopadowe, przerywane gwałtownymi i nawałnymi opadami. Poziom wód gruntowych będzie się obniżał, co negatywnie wpłynie na różnorodność biologiczną i formy ochrony przyrody. Zmiany będzie można zaobserwować również w porze zimowej, gdzie skróci się okres zalegania pokrywy śnieżnej i jej grubość, oraz nasili się proces ewaporacji, co wpłynie na spadek zasobów wodnych kraju. Coraz częściej będzie można zaobserwować silne wiatry a nawet towarzyszące im incydentalnie trąby powietrzne i wyładowania atmosferyczne, które mogą znacząco wpłynąć m.in. na budownictwo oraz infrastrukturę energetyczną i transportową. Bezpośrednie negatywne skutki zmian klimatu to również nasilenie się zjawiska eutrofizacji wód śródlądowych i wód przybrzeża, zwiększenie zagrożenia dla życia i zdrowia w wyniku stresu termicznego i wzrostu zanieczyszczeń powietrza, większe zapotrzebowanie na energię elektryczną w porze letniej, zmniejszenie potencjału chłodniczego elektrowni czego skutkiem będzie spadek mocy produkcyjnej i wiele innych.

W kwestii infrastruktury za zasadne uznaje się takie jej projektowanie, aby była ona odporna przede wszystkim na ekstremalne zdarzenia pogodowe (deszcze nawałne, powodzie, podtopienia), oraz w mniejszym stopniu na globalny wzrost temperatury.

Dla obszaru zaleca się uwzględnienie takich aspektów planistycznych jak rozwój przestrzeni parkowych oraz wprowadzanie innowacyjnych rozwiązań w budownictwie, co zostało w projekcie planu zawarte.

Zmianom klimatu przeciwdziałać będą takie rozwiązania zawarte w planie jak:

- dopuszczenie zabudowy głównie w formie wolnostojącej, z wyjątkiem zabudowy, która ma powstać przy terenie 4ZP co stanowi niewielki fragment obszaru, dopuszczenie powstania budynków w formie wolnostojącej gwarantuje, że dojdzie do tzw. uszczelnienia terenu, zabudowę będą dzieliły od siebie wymagane planem powierzchnie biologicznie czynne,
- ustalenie w terenach mieszkaniowych co najmniej 40% powierzchni biologicznie czynnej (w terenach gdzie dopuszczono zabudowę szeregową jest to 20%),
- wprowadzenie terenów zieleni urządzonej ZP oraz zieleni izolacyjnej ZI, które będą stanowiły min. 5% powierzchni planu, na terenach tych nakazuje się przeznaczenie co najmniej 60% terenu pod powierzchnią biologicznie czynną, ponadto urządzenie tych terenów będzie zależne od gminy,
- pozostawienie terenu leśnego w części B opracowania,

- wyznaczenie szerokich ciągów komunikacyjnych (w przypadku 1KDL, 1KDD, 2KDD) do 20m oraz dopuszczenie lokalizacji pasa zieleni w granicach pasa drogowego, co przyczyni się do lepszego przewietrzania terenu.

7.1.5 Flora i fauna

Zmiana sposobu użytkowania terenu może pociągnąć za sobą zmiany w strukturze gatunkowej fauny i flory omawianego obszaru i otoczenia. Należy zwrócić uwagę na możliwe powstanie lokalnych barier przyrodniczych z uwagi na wprowadzenie nowej zabudowy czy terenów dróg. W związku z powyższym należy spodziewać się również wprowadzenia zanieczyszczeń do powietrza. Tereny niezagospodarowane zostaną zagospodarowane, co oznaczać będzie wpływ na skład gatunkowy zieleni na tym terenie, a także pośredni wpływ na faunę.

Skutkiem realizacji ustaleń planu na rośliny będą również nowe nasadzenia, w ramach zieleni przydomowej w obrębie terenów oraz planowanych terenów zieleni urządzonej. Projektowane ustalenia zapewniają wyposażenie obszaru w zieleń, która uczestniczyć będzie w kształtowaniu krajobrazu i warunków zamieszkania.

7.1.6 Obszary chronione z mocy ustawy o ochronie przyrody

Omawiany obszar znajduje się w całości w granicach obszaru specjalnej ochrony ptaków Puszcza Notecka PLB300015, gdzie figuruje, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, 50 chronionych gatunków ptaków. Projekt planu wyznacza oprócz terenów leśnych oraz terenów zieleni urządzonej, izolacyjnej i skwerów, tereny zabudowy usługowej, mieszkaniowej szeregowej i wolno stojącej, a także na obszarach zabudowy mieszkaniowej dopuszcza usługi jako towarzyszące. Zgodnie z zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 3 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcza Notecka PLB300015 (PZO) zagrożeniami dla ww. obszaru są m.in.: sporty wodne i rekreacja, turystyka, wyręb starodrzewu, zmniejszenie powierzchni szuwaru, zabudowa brzegów jezior, prace leśne w okresie lęgowym, elektrownie wodne, kłusownictwo, wiosenne wypalanie roślinności, usuwanie drzew dziuplastych, niszczenie skarp, zmniejszenie powierzchni otwartych, usuwanie zakrzewień, płoszenie w obrębie noclegowisk w wyniku polowań, ogradzanie działek położonych nad jeziorami, stawami i rzekami. Na obszarze objętym projektem planu nie przewiduje się tego typu działań.

7.1.7 Pole elektromagnetyczne

Na terenie A znajduje się fragment jednotorowej linii elektroenergetycznej o napięciu 220 kV relacji Piła Krzewina - Plewiska, pracującej w krajowym systemie elektroenergetycznym sieci przesyłowej, wzdłuż której należy nadal uwzględniać pas technologiczny o szerokości 70 metrów (po 35 metrów od osi linii w obu kierunkach),

dla którego obowiązują ograniczenia zagospodarowania i użytkowania jego terenu. W projekcie planu zachowuje się szerokość pasa technologicznego. Linia ta zostanie zdemontowana po wybudowaniu projektowanej poza obszarem planu linii 400 kV. Dla występujących na terenie A oraz B linii średniego napięcia 15kV wskazuje się zakaz lokalizacji zabudowy w pasie technologicznym o szerokości 15 m (po 7,5 m z od osi linii w obu kierunkach). Na obszarach pasów technologicznych obowiązują zakazy i nakazy określone w przepisach odrębnym oraz branżowych normach, a zabudowa terenów przyległych musi odbywać się w uzgodnieniu z właścicielem danej sieci. § 24 pkt 3) projektu planu nakłada obowiązek uwzględnienia w zagospodarowaniu ograniczeń wynikających z przebiegu sieci infrastruktury technicznej, w tym ww. linii elektroenergetycznych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Napowietrzne linie elektroenergetyczne wytwarzają pole elektromagnetyczne. Dopuszczalny w środowisku poziom elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego o częstotliwości 50 Hz nie powinien przekraczać wartości granicznych: Dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową:

- natężenia pola elektrycznego (E) - 1 kV/m,
- natężenia pola magnetycznego (H) - 60 A/m.

Dla miejsc dostępnych dla ludności:

- natężenia pola elektrycznego (E) - 10 kV/m,
- natężenia pola magnetycznego (H) - 60 A/m.

Wartość maksymalna i rozkład pola elektrycznego w otoczeniu linii przesyłowej zależą od:

- napięcia roboczego linii,
- odległości przewodów fazowych od ziemi,
- odstępów pomiędzy przewodami różnych faz lub wiązkami przewodów,
- geometrycznego układu przewodów fazowych,
- średnicy przewodów,
- obiektów zlokalizowanych w pobliżu linii, takich jak: zabudowania, drzewa, płoty, zakłócających rozkład pola.

Na wartość maksymalną i rozkład pola magnetycznego w otoczeniu linii przesyłowej wpływają przede wszystkim następujące parametry:

- natężenie prądu linii,
- odległość przewodów fazowych od ziemi,
- odstępy pomiędzy przewodami różnych faz,

- geometryczny układ przewodów fazowych.

Źródłem hałasu (szumu akustycznego) wytwarzanego przez linie elektroenergetyczne jest ulot oraz wyładowania powierzchniowe na izolatorach. Poziom hałasu wytwarzanego przez linie zależy od ich konstrukcji, w szczególności zaś od rodzaju zastosowanych przewodów roboczych oraz warunków pogodowych. Poziom szumu akustycznego wyraźnie wzrasta w czasie opadów atmosferycznych, powodujących wzmożone wyładowania na izolatorach. Zazwyczaj w warunkach dobrej pogody natężenie pola elektrycznego na powierzchni przewodów jest mniejsze niż natężenie, przy którym występuje ulot, stanowiący główną przyczynę hałasu. Poziom hałasu nawet w najgorszych warunkach pogodowych nie przekracza wartości 30 dB (A) w odległości kilkunastu metrów od linii 15 kV. Oddziaływanie napowietrznych linii energetycznych 15 kV na ludzi jest znikome. Jediną uciążliwość stanowić może szum akustyczny, obniżający komfort akustyczny środowiska przebywania człowieka. Bezpośrednie zagrożenie dla zdrowia ludzi może być związane z sytuacjami awaryjnymi (np. przerwanie przewodu)

7.1.8 Klimat akustyczny

Ochrona przed hałasem polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu akustycznego środowiska, w szczególności poprzez:

- utrzymanie poziomu hałasu poniżej dopuszczalnego lub co najmniej na tym poziomie,
- zmniejszanie poziomu hałasu co najmniej do dopuszczalnego, gdy nie jest on dotrzymany.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r. poz. 112) podaje dopuszczalne poziomy hałasu dla poszczególnych rodzajów źródeł hałasu (dróg, linii kolejowych, linii elektroenergetycznych, startów, przelotów i lądowań statków powietrznych oraz dla pozostałych obiektów i grup źródeł hałasu) w stosunku do terenów sklasyfikowanych ze względu na sposób zagospodarowania i pełnione funkcje. W rozporządzeniu określone są dopuszczalne poziomy hałasu określone wskaźnikami hałasu LDWN, LN, LAeq D i LAeq N dla następujących rodzajów terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową, pod szpitale i domy opieki społecznej, pod budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, na cele uzdrowiskowe, na cele rekreacyjno-wypoczynkowe oraz na cele mieszkaniowo-usługowe.

Wskaźniki LDWN i LN mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony środowiska przed hałasem, w szczególności do sporządzania map akustycznych oraz programów ochrony środowiska przed hałasem. Wskaźnik LDWN – określa długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w

decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich dób w roku, z uwzględnieniem pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 600 do godz. 1800), pory wieczoru (rozumianej jako przedział czasu od godz. 1800 do godz. 2200) oraz pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 2200 do godz. 600). Wskaźnik LN – określa długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy w roku (rozumianych jako przedział czasu od godz. 2200 do godz. 600). Wskaźniki LAeq D LAeq N mają zastosowanie do bieżącej kontroli warunków korzystania ze środowiska. Wskaźniki te odnoszą się do jednej doby. Wskaźnik LAeq D – określa równoważny poziom dźwięku A dla pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 600 do godz. 2200). Wskaźnik LAeq N – określa równoważny poziom dźwięku A dla pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 2200 do godz. 600).

W ostatnich latach Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu nie prowadził pomiarów poziomów hałasu komunikacyjnego na terenach przyległych do omawianych terenów. W granicach badanego obszaru oraz w jego sąsiedztwie nie występują tereny ani obiekty mogące być źródłem ponadnormatywnego hałasu.

W projekcie planu przewiduje się obszary chronione akustycznie, w związku z czym wprowadzono w uchwale odpowiednie zapisy, ustalające nakaz uzyskania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

7.1.9 Krajobraz

Jednym z podstawowych uwarunkowań rozwoju gminy powinno być utrzymanie istniejących walorów krajobrazu (krajobraz wiejski, krajobraz obszarów zieleni, krajobraz obszarów chronionych) poprzez ograniczenie oddziaływania niekorzystnych zjawisk zachodzących w przestrzeni i ochronę prawną jego zasobów. Uchwalenie przedmiotowego projektu planu skutkować będzie nieuchronnie przeobrażeniami w krajobrazie, w tym przede wszystkim:

- obniżeniem walorów przyrodniczych i krajobrazowych poprzez przeznaczenie pod zabudowę terenów dotychczas niezabudowanych,
- przeznaczenie obszaru o dużej powierzchni dotychczas niezabudowanego pod zabudowę i utworzenie na nim nowego założenia urbanistycznego, co będzie stanowiło znaczącą zmianę w krajobrazie,
- zmiany w powierzchni związana z wyrównywaniem terenu, wykopami pod budynki, infrastrukturę techniczną, przykrycie powierzchni nieprzepuszczalnym materiałami, likwidacją pokrywy glebowej pod realizowanymi obiektami,
- ubytek terenów biologicznie czynnych, powstanie nowych terenów zieleni zorganizowanej.

Mając jednak na uwadze potrzebę ochrony tego komponentu oraz konieczność prowadzenia działań na rzecz zachowania i utrzymania ważnych lub charakterystycznych cech krajobrazu tak, aby ukierunkować i harmonizować zmiany, które wynikają z procesów gospodarczych, społecznych i środowiskowych zgodnie z Europejską Konwencją Krajobrazową sporządzoną we Florencji dnia 20 października 2000 r. (Dz. U. z 2006 r. Nr 14, poz. 98), projekt planu zapewnia:

- optymalne zbilansowanie obszarów, dla których umożliwia się realizację różnych form zabudowy i zagospodarowania terenów,
- dopuszczenie na obszarze zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej jako funkcji dominującej na wskazanym obszarze, głównie w zabudowie wolnostojącej, z wyjątkiem zabudowy, która ma powstać przy terenie 4ZP – dopuszczenie w tym miejscu zabudowy szeregowej ma zadanie „spajania” struktury urbanistycznej, która ma na tym terenie powstać,
- dopuszczenie zabudowy usługowej w stopniu minimalnym, jakie wymaga studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, w stopniu wystarczający na zaspokojenie podstawowych potrzeb przyszłych mieszkańców, jednak nie odbierając „mieszkaniowego” charakteru planowanej struktury,
- dopuszczenie zabudowy maksymalnie 2. kondygnacyjnej, o maksymalnej powierzchni zabudowy nie przekraczającej 35 – 40% terenu przy zachowaniu przeważnie 40% powierzchni biologicznie czynnej (w terenach gdzie dopuszczono zabudowę szeregową jest to 20%),
- ustalenie jednolitej geometrii dachów dla budynków, tj. dopuszczenie w budynkach mieszkalnych wyłącznie dachów dwu lub wielospadowe o połaciach zbiegających się symetrycznie w kalenicy o kącie nachylenia połaci od 30° do 40°, natomiast w budynkach usługowych dachów płaskich (do 12°), jedynie pozostawienie alternatywy w budynkach na terenach mieszkalno – usługowych,
- wprowadzenie terenów zieleni urządzonej ZP oraz zieleni izolacyjnej ZI, które będą stanowiły min. 5% powierzchni planu,
- wyznaczenie szerokich ciągów komunikacyjnych (w przypadku 1KDL, 1KDD, 2KDD) do 20m oraz dopuszczenie lokalizacji pasa zieleni w granicach pasa drogowego,
- powstanie zharmonizowanej struktury osadniczej, a także racjonalizacja kierunków rozwoju sieci uzbrojenia oraz układu drogowego;
- przeciwdziałanie niekontrolowanemu wzrostowi liczby obiektów reklamowych;

Niewątpliwie pozytywny wpływ na krajobraz będzie miała likwidacja istniejącej linii elektroenergetycznej 220kV. Miejsca po usunięciu elementów linii tj. słupów będą

zrekultywowane i zostaną zagospodarowane zgodnie z funkcją przewidzianą w projekcie planu.

7.2 Wpływ realizacji ustaleń planu na poszczególne elementy środowiska

Oddziaływania na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego powstałe w związku z realizacją ustaleń projektu planu mogą mieć charakter:

- bezpośredni – powstający bezpośrednio w związku z realizacją oraz funkcjonowaniem inwestycji,
- pośredni – występujący jako wpływ innego bezpośredniego oddziaływania (wpływ drugiego, trzeciego stopnia w zależności od tego jaka jest przyczyna powstania),
- skumulowany – przejawiający się jako suma skutków realizacji różnych rodzajów inwestycji rozpatrywanych łącznie, także sumarycznie z oddziaływaniem istniejących już wcześniej przedsięwzięć,
- krótkoterminowy i chwilowy – najczęściej powstający w związku z bezpośrednim momentem realizacji przedsięwzięcia, niekiedy także w krótkim okresie jego późniejszego funkcjonowania,
- średnioterminowy – wiążący się z okresem realizacji inwestycji, jej rozruchem oraz z chwilą jej całkowitego wdrożenia,
- długoterminowy i stały – którego konsekwencje są widoczne lub odczuwalne bezpośrednio lub pośrednio, trwale i nieprzerwanie, bezustannie po wystąpieniu oddziaływania,
- pozytywny i negatywny.

Lp.	Elementy środowiska	Sposób oddziaływania	Ocena skutków oddziaływania
1.	Różnorodność biologiczna	Likwidacja bioróżnorodności na terenach przewidzianych pod zabudowę, utwardzenia oraz drogi,	Bezpośrednie, długoterminowe stałe negatywne
		Lokalizacja nowych terenów zieleni publicznej urządzonej a także wprowadzenie nowej zieleni zgodnie z wymaganym wskaźnikiem powierzchni biologicznie czynnej	Bezpośrednie, długoterminowe pozytywne
		Zachowanie istniejącego kompleksu leśnego w obrębie terenu B.	Bezpośrednie, długoterminowe pozytywne
2.	Ludzie	Zwiększona emisja hałasu komunikacyjnego wzdłuż	Bezpośrednie,

		istniejących i nowo projektowanych ciągów komunikacyjnych,	długoterminowe skumulowane negatywne
		Zwiększona emisja zanieczyszczeń do powietrza (pyły, gazy, tzw. niska emisja, zanieczyszczenia komunikacyjne)	Pośrednie, skumulowane, długoterminowe, negatywne
		Powstanie nowych miejsc pracy oraz powstanie terenów umożliwiających lokalizację zabudowy mieszkaniowej oraz usługowej	Bezpośrednie, pośrednie, długoterminowe, stałe, pozytywne
3.	Zwierzęta	Powstanie lokalnych barier dla migracji zwierząt (wprowadzenie nowej zabudowy, ciągów komunikacyjnych)	Bezpośrednie, długoterminowe stałe, negatywne
		Zachowanie istniejącego terenu lasu	Bezpośrednie, długoterminowe, pozytywne
4.	Rośliny	Uszczuplenie terenów biologicznie czynnych poprzez wprowadzenie zabudowy	Bezpośrednie, pośrednie, długoterminowe, skumulowane, negatywne
		Pojawienie się gatunków roślin związanych z siedzibami ludzkimi	Bezpośrednie, pośrednie, krótkoterminowe długoterminowe, stałe, skumulowane, pozytywne
5.	Woda	Zwiększenie zagrożenia zanieczyszczeniami (przenikanie ścieków z terenów dróg, zabudowy, eutrofizacja antropogeniczna)	Bezpośrednie, pośrednie skumulowane krótkoterminowe średnioterminowe długoterminowe negatywne
		Zmiany w poziomie wód gruntowych na skutek zwiększenia zużycia wody	Bezpośrednie, pośrednie skumulowane długoterminowe negatywne
		Zmiana stosunków wodnych na obszarze objętym projektem planu oraz terenach przyległych wskutek przypadkowego uszkodzenia urządzeń melioracyjnych	Bezpośrednie, pośrednie średnioterminowe negatywne
		Zmiany w poziomie wód gruntowych na skutek	Bezpośrednie,

		budowy kondygnacji podziemnych	pośrednie skumulowane długoterminowe negatywne
6.	Powietrze	Zwiększona emisja zanieczyszczeń do powietrza (pyły, gazy, tzw. niska emisja – emisje ograniczone z uwagi na nakaz stosowania paliw niskoemisyjnych, alternatywnie OZE)	Bezpośrednie, pośrednie, skumulowane, średnioterminowe, długoterminowe, negatywne
		Zwiększenie emisji spalin z ruchu komunikacyjnego (wzrost liczby mieszkańców, nowe ciągi komunikacyjne)	Bezpośrednie, pośrednie, skumulowane, długoterminowe, negatywne
7.	Powierzchnia ziemi	Przekształcenie powierzchni ziemi w miejscach posadowienia budynków oraz budowy utwardzeń	Bezpośrednie, krótkoterminowe, średnioterminowe, długoterminowe stałe negatywne
		Zwiększone zagrożenie zanieczyszczenia gleb przez posypywanie zimą nawierzchni dróg solą	Pośrednie, krótkoterminowe, średnioterminowe, negatywne
8.	Krajobraz	Zmiana krajobrazu spowodowana likwidacją istniejącej linii elektroenergetycznej 220kV	Bezpośrednie, długoterminowe, stałe, pozytywne,
		Zwiększenie udziału zieleni urządzonej	Bezpośrednie, stałe, pozytywne,
9.	Klimat	Zmiana cech klimatu i mikroklimatu wskutek wprowadzania nowej zabudowy, likwidacji poszycia terenu, zmiany warunków gruntowo – wodnych	Pośrednie, skumulowane długoterminowe stałe negatywne
		Zwiększenie natężenia hałasu i wibracji oraz zanieczyszczeń środowiska na skutek budowy nowych ciągów komunikacyjnych oraz wzrostu ruchu kołowego	Pośrednie, skumulowane krótkoterminowe długoterminowe stałe negatywne
10.	Zabytki	Brak – w obrębie opracowania nie występują zabytki	brak
11.	Dobra materialne	Wzrost wartości gruntów wskutek zmiany przeznaczenia z gruntów rolnych na tereny	Bezpośrednie skumulowane

		mieszkaniowe, usługowe	długoterminowe stałe, pozytywne,
		Wzrost wartości gruntów w związku z realizacją dróg	Pośrednie skumulowane długoterminowe stałe, pozytywne,
12.	Zasoby naturalne	Zwiększenie zanieczyszczeń gleb, wód i powietrza (pyły, gazy, przenikanie ścieków i zanieczyszczeń komunikacyjnych, zasolenie gleb wskutek zimowego utrzymania dróg, zanieczyszczenie wód opadowych)	Bezpośrednie, pośrednie skumulowane krótkoterminowe średnioterminowe długoterminowe negatywne
		Zmiana warunków środowiskowych (powierzchnia ziemi, krajobraz, klimat lokalny, poziom wód gruntowych, zmiana ilości wód podziemnych)	Bezpośrednie, pośrednie skumulowane krótkoterminowe średnioterminowe długoterminowe negatywne

8. Istniejące problemy ochrony środowiska

W granicach obszaru objętego granicami projektu planu w opracowaniach powstałych na podstawie prowadzonego monitoringu środowiska przyrodniczego nie stwierdzono występowania znaczących problemów ochrony środowiska.

W przypadku terenu A, który jest obecnie niezabudowany, negatywne skutki dla środowiska niesie za sobą prowadzenie działalności rolniczej. Problem może stanowić zanieczyszczenie gleb związkami chemicznymi wskutek prowadzenia działalności rolniczej na tym terenie. Przez nadmierne używanie nawozów i nieodpowiednią utylizację ekskrementów zwierzęcych, istnieje ryzyko zaburzenia równowagi, głównie w odniesieniu do azotu i fosforu. Dzieje się to w dwojaki sposób: albo, w wyniku nierozsądnego gospodarowania, pojawia się deficyt jednego z tych składników, co skutkuje wyjałowioną i nienadającą się do dalszego użytku ziemią, albo pierwiastków tych jest nadmiar, co z kolei grozi szkodliwym zanieczyszczeniem gleby, wody i powietrza. Nadmierna eksploatacja gleby skutkuje także jej erozją, naruszeniem równowagi jonowej i bardzo niekorzystnymi zmianami bioróżnorodności. Przeznaczenie gruntu pod rolnictwo ogranicza rozwój tej bioróżnorodności, obszar pola uprawnego nie stanowi naturalnego ekosystemu tylko zmieniony przez człowieka. Zanieczyszczenia pochodzenia rolniczego dostają się niestety również do atmosfery. Dzieje się tak głównie za pośrednictwem prowadzonych oprysków oraz emisji gazów cieplarnianych powstających przy produkcji roślinnej, która ma miejsce na tym terenie.

Istniejącymi obecnie problemami, które mogą być istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu jest potrzeba ochrony terenów wolnych od zabudowy przed ich chaotycznym zagospodarowywaniem, a co za tym idzie, niezorganizowaną obsługą komunikacyjną, gospodarką ściekową, niekontrolowanym wzrostem zanieczyszczenia gleby, wód, powietrza.

Stwierdzić należy, że jedynie wprowadzenie stosownych uregulowań pomoże stworzyć i utrzymać zorganizowaną, wielofunkcyjną przestrzeń, z zachowaniem zasad w zakresie realizacji zabudowy poszczególnych terenów. Pozwoli także zachować odpowiedni bilans pomiędzy różnymi terenami z odpowiednio wysokim udziałem zieleni urządzonej.

9. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym

Przy sporządzaniu projektu mpzp uwzględniono cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, w szczególności cele dotyczące utrzymania i przywracania do właściwego stanu siedlisk przyrodniczych, ochrony wód, powietrza, jakości gleb, oraz dochowania standardów jakości środowiska.

Projekt uwzględnia podstawowe zalecenia polityki ekologicznej państwa, której cele i priorytety zharmonizowane są z wymaganiami międzynarodowymi. Dokumenty szczebla międzynarodowego są ze swojej istoty bardzo ogólne. Natomiast dokumenty wspólnotowe znalazły swoje odpowiedniki w prawie polskim. Oceniając uwzględnienie przez projektowany dokument celów oraz sposobów ochrony środowiska w odniesieniu do prawa krajowego zostanie spełniony warunek oceny w odniesieniu do szczebla międzynarodowego i wspólnotowego.

Do dokumentów stworzonych na szczeblu międzynarodowym oraz wspólnotowym, formułujących cele ochrony środowiska istotne z punktu widzenia planowania przestrzennego, w tym też analizowanego projektu mpzp, zaliczyć można m.in.:

– Dyrektywę 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko, zwaną dyrektywą w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko (SEA), jej celem jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska i przyczynienie się do uwzględnienia aspektów środowiskowych w przygotowaniu i przyjmowaniu planów i programów w celu wspierania stałego rozwoju. Zgodnie z tą dyrektywą wszystkie plany i programy sporządzane i przyjmowane na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym, które potencjalnie mogą powodować znaczący wpływ na środowisko, podlegają procedurze oceny wpływu na środowisko. Transpozycja dyrektywy w polskim

prawodawstwie nastąpiła w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, która to określa m.in. zasady i tryb w sprawach procedury strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, której jednym z elementów jest właśnie prognoza oddziaływania na środowisko sporządzana dla projektów mpzp;

– Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystego powietrza dla Europy (Dz.U.UE.L.2008.152.1), stanowiącą o utrzymaniu jakości powietrza tam, gdzie jest ona dobra, oraz jej poprawie w pozostałych przypadkach – cel realizowany w projekcie mpzp m.in. poprzez ustalenie: w eksploatacji indywidualnych instalacji grzewczych stosowanie ograniczeń i zakazów zgodnie z przepisami odrębnymi, wyznaczenie terenów zieleni urządzonej oraz izolacyjnej, wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej głównie na poziomie 40% oraz zaprojektowanie szerokich ciągów komunikacyjnych.

Cele ochrony środowiska formułowane na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym realizowane są w Polsce już w trakcie egzekwowania odpowiednich aktów prawnych. Takim aktem prawnym jest m.in. ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2021 r., poz. 247 ze zm.), na podstawie której sporządzona została niniejsza prognoza. Już samo przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest realizacją celów określonych w Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE z dnia 26 maja 2003 r. i Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. Właściwie wszystkie akty prawne dotyczące ochrony środowiska, w tym: ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r., poz. 1219 ze zm.), ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r., poz. 624 ze zm.), ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t. j. Dz. U. z 2021 r., poz. 1098), ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t. j. Dz. U. z 2021 r., poz. 779 ze zm.), których wymogi są uwzględniane przy opracowaniu planów miejscowych, wdrażają dyrektywy Wspólnoty Europejskiej w zakresie swoich regulacji.

Podstawowymi dokumentami określającymi cele i zasady trwałego rozwoju kraju dla osiągnięcia ładu społecznego, ekonomicznego, ekologicznego i przestrzennego, a ważnymi z punktu projektu mpzp, są:

- Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030,
- Polityka Ekologiczna Państwa 2030 – strategia rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej,
- Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju,
- Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.),

- Strategia Innowacyjności i Efektywności Gospodarki,
- Strategia zrównoważonego rozwoju wsi, rolnictwa, rybactwa na lata 2012–2020,
- Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030;a na szczeblu regionalnym:
- Plan zagospodarowania przestrzennego Województwa Wielkopolskiego, Wielkopolska 2020+
- Strategia Rozwoju Województwa Wielkopolskiego do 2030 roku,
- Program Ochrony Środowiska dla Województwa Wielkopolskiego do 2030 r.,
- Programu ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej ze względu na ozon,
- Programu ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej w zakresie pyłu PM10, PM2,5 oraz B(a)P,
- Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry.

Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030

Dokument ten, wskazuje przesłanki i pożądane kierunki inwestycji dla podejmowanych decyzji w ramach 9 strategii zintegrowanych oraz innych dokumentów strategicznych i operacyjnych. Sześć celów KPZK 2030 odpowiada najważniejszym wyzwaniom rozwojowym polskiej przestrzeni. Jeden z celów dotyczy ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego, jest to: Cel 4. Kształtowanie struktur przestrzennych wspierających osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski. Realizacji celu służą następujące kierunki działań:

- integracja działań w zakresie funkcjonowania spójnej sieci ekologicznej kraju jako podstawa ochrony najcenniejszych zasobów przyrodniczych i krajobrazowych;
- przeciwdziałanie fragmentacji przestrzeni przyrodniczej;
- wprowadzenie gospodarowania krajobrazem zgodnie z zapisami Europejskiej Konwencji Krajobrazowej;
- racjonalizacja gospodarowania ograniczonymi zasobami wód powierzchniowych i podziemnych;
- osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu i potencjału wód i związanych z nimi ekosystemów;
- zmniejszenie obciążenia środowiska powodowanego emisjami zanieczyszczeń do wód, atmosfery i gleby.

Polityka Ekologiczna Państwa 2030 - strategia rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej

Jest strategią w rozumieniu ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju. W systemie dokumentów strategicznych doprecyzowuje i operacjonalizuje Strategię na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.) Jest pierwszą przyjętą strategią z dziesięciu dokumentów równolegle opracowanych do

poszczególnych resorty, a składających się na system rozwoju kraju. Rolą Polityki jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego Polski oraz wysokiej jakości życia dla wszystkich mieszkańców. Wzmacnia działania rządu polegające na budowie innowacyjnej gospodarki z zachowaniem zasad zrównoważonego rozwoju. Cele szczegółowe określono w odpowiedzi na najważniejsze trendy w obszarze środowiska, w sposób umożliwiający połączenie kwestii związanych z ochroną środowiska z potrzebami gospodarczymi i społecznymi. Realizacja celów środowiskowych ma być wspierana przez cele horyzontalne dotyczące edukacji ekologicznej oraz efektywności funkcjonowania instrumentów ochrony środowiska. Cele te realizowane będą m.in. poprzez ochronę powierzchni ziemi, powietrza i wód zgodnie z przepisami odrębnymi; zagospodarowanie zielenią wszystkich powierzchni wolnych od utwardzenia, gromadzenie i segregację odpadów w miejscach ich powstawania oraz zagospodarowanie ich, zgodnie z regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie gminy oraz przepisami o odpadach, zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej, docelowe odprowadzenie ścieków komunalnych do sieci kanalizacji sanitarnej, zaopatrzenie w ciepło wytwarzane z paliw płynnych, gazowych i stałych charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji; zaopatrzenie w energię elektryczną z sieci elektroenergetycznej.

Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju oraz Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.)

Strategie są elementem nowego systemu zarządzania rozwojem kraju, określające główne trendy, wyzwania oraz koncepcję rozwoju kraju w perspektywie długookresowej i średniookresowej. Głównymi celami są racjonalne gospodarowanie zasobami, poprawa stanu środowiska, adaptacja do zmian klimatu oraz poprawa efektywności energetycznej. Do najważniejszych działań, które będą realizowane w ramach projektu będzie przede wszystkim zaopatrzenie w ciepło z ekologicznych paliw lub energii elektrycznej oraz zachowanie możliwie dużych powierzchni biologicznie czynnych.

Strategia Innowacyjności i Efektywności Gospodarki

Cel główny „Strategii” to wysoce konkurencyjna gospodarka (innowacyjna i efektywna) oparta na wiedzy i współpracy. Przez gospodarkę konkurencyjną należy rozumieć taką gospodarkę, która w relacji do innych krajów (UE, OECD) utrzyma lub osiągnie wyższą dynamikę wzrostu gospodarczego i zatrudnienia oraz doprowadzi do szybkiego zwiększenia poziomu życia obywateli. Wzrost efektywności wykorzystania zasobów naturalnych i surowców poprzez transformacja systemu społeczno-gospodarczego na tzw. „bardziej zieloną ścieżkę”, zwłaszcza ograniczanie energo- i materiałochłonności gospodarki oraz wspieranie rozwoju zrównoważonego budownictwa na etapie planowania, projektowania, wznoszenia budynków oraz zarządzania nimi przez cały cykl życia. Cele te realizowane będą m. in. poprzez

wyznaczenie maksymalnej powierzchni zabudowy, intensywności zabudowy, minimalnej powierzchni biologicznie czynnej; zaopatrzenie w ciepło z ekologicznych paliw lub energii elektrycznej.

Strategia zrównoważonego rozwoju wsi, rolnictwa, rybactwa na lata 2012–2020

Głównym celem opracowania SZRWiR jest określenie kluczowych kierunków rozwoju obszarów wiejskich, rolnictwa i rybactwa w perspektywie do 2020 r., a tym samym właściwe adresowanie zakresu interwencji publicznych finansowanych ze środków krajowych i wspólnotowych. Z uwagi na założenia planu najważniejsze cele zawarte w strategii to: poprawa warunków życia na obszarach wiejskich oraz poprawa ich dostępności przestrzennej; ochrona środowiska i adaptacja do zmian klimatu na obszarach wiejskich. Do najważniejszych działań, które będą realizowane w ramach projektu będzie przede wszystkim zaopatrzenie w ciepło z ekologicznych paliw lub energii elektrycznej; ochronę powierzchni ziemi, powietrza i wód zgodnie z przepisami o ochronie środowiska oraz zachowanie możliwie dużych powierzchni biologicznie czynnych.

Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030

SPA 2020 wskazuje cele i kierunki działań adaptacyjnych, które należy podjąć w najbardziej wrażliwych sektorach i obszarach w okresie do roku 2020 tj. w gospodarce wodnej, rolnictwie, leśnictwie, różnorodności biologicznej i obszarach prawnie chronionych, zdrowiu, energetyce, budownictwie, transporcie, obszarach górskich, strefie wybrzeża, gospodarce przestrzennej i obszarach zurbanizowanych. Celem głównym SPA jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Do najważniejszych działań, które będą realizowane w ramach projektu będzie przede wszystkim zaopatrzenie w ciepło z ekologicznych paliw lub energii elektrycznej; zachowanie możliwie dużych powierzchni biologicznie czynnych.

Plan zagospodarowania przestrzennego Województwa Wielkopolskiego. Wielkopolska 2020+

Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Wielkopolskiego jest dokumentem strategicznym, który stanowi podstawę formułowania zasad realizacji polityki przestrzennej województwa i organizacji jego struktury przestrzennej. Część merytoryczna Planu uwzględnia założenia polityki przestrzennej państwa, określonej w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju oraz tworzy warunki przestrzenne do realizacji ustaleń "Strategii Rozwoju Województwa Wielkopolskiego do 2020 roku" oraz innych dokumentów zarówno krajowych, jak i regionalnych. Plan określa cele polityki przestrzennej, wśród których jest ochrona walorów przyrodniczych,

kształtowanie i racjonalne gospodarowanie zasobami środowiska przyrodniczego, ochrona potencjału kulturowego i krajobrazu oraz rozwój konkurencyjnych form turystyki i rekreacji. Do najważniejszych działań, które będą realizowane w ramach projektu będzie przede wszystkim ochronę powierzchni ziemi, powietrza i wód, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Strategia Rozwoju Województwa Wielkopolskiego do 2030 roku

Jest podstawowym narzędziem prowadzonej polityki regionalnej. Realizacja celów w niej zawartych ma doprowadzić do osiągnięcia zamierzonej wizji rozwoju województwa. Celem strategii jest m. in. poprawa stanu środowiska i racjonalne gospodarowanie zasobami przyrodniczymi. Do najważniejszych działań, które będą realizowane w ramach projektu będzie przede wszystkim ochrona powierzchni ziemi, powietrza i wód, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Program ochrony środowiska dla Województwa Wielkopolskiego do 2030 r.

Program zawiera ocenę stanu środowiska oraz infrastruktury. Na podstawie analizy stanu środowiska i stanu wyposażenia w infrastrukturę ochrony środowiska województwa, w Programie dokonano analizy czynników wewnętrznych i zewnętrznych mających wpływ na dalsze planowanie strategii województwa w zakresie ochrony środowiska. Do najważniejszych działań, które będą realizowane w ramach projektu będzie przede wszystkim ochronę powierzchni ziemi, powietrza i wód, zgodnie z przepisami odrębnymi, uwzględnienie w projekcie zaopatrzenia w wodę z sieci wodociągowej.

Programu ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej ze względu na ozon i Programu ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej w zakresie pyłu PM10, PM25 oraz B(a)

Programy ochrony powietrza mają na celu przede wszystkim ochronę zdrowia mieszkańców, poprzez działania zmierzające do osiągnięcia poziomów dopuszczalnych oraz pułapu stężenia ekspozycji lub osiągnięcia poziomów docelowych substancji w powietrzu. Zawierają m.in. dobre praktyki oraz działania naprawcze długoterminowe, ograniczające tzw. „niską emisję”, która w ostatnim czasie ma znaczący udział w emisji zanieczyszczeń do powietrza. Niska emisja ma charakter powierzchniowy, pochodzi z sektora komunalno-bytowego (gospodarstw indywidualnych) i stosunkowo trudno ją wyeliminować. Dla stref województwa wielkopolskiego Programy ochrony powietrza opracowano dla pyłu PM10, B(a)P oraz ozonu. Plany działań krótkoterminowych zawierają działania prewencyjne, krótkoterminowe mające na celu zmniejszenie ryzyka wystąpienia takich przekroczeń, a także ich czasu trwania. Cele te realizowane będą m. in. poprzez uporządkowanie zarządzania przestrzenią, ochronę powietrza, wspieranie nowych i promocja technologii energetycznych i środowiskowych.

Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry

Zawiera m.in. takie elementy, jak opis cech charakterystycznych obszaru dorzecza, podsumowanie identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych, określenie zasad monitoringu oraz oceny stanu wód, ustalenie celów środowiskowych dla Jednolitych Części Wód i obszarów chronionych oraz odstępstwa od osiągnięcia celów środowiskowych. W PGW dla obszaru dorzecza Odry wymieniono inwestycje, które co prawda mogą spowodować zmiany w charakterystyce JCW, jednak z uwagi na fakt, że mają służyć celom stanowiącym nadrzędny interes społeczny lub korzyści dla środowiska naturalnego i dla społeczeństwa, są dopuszczone do realizacji. W projekcie określono główne cele środowiskowe dla wód powierzchniowych oraz podziemnych. Dla spełnienia wymogu niepogarszania stanu części wód, dla części wód będących w co najmniej dobrym stanie chemicznym i ilościowym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu.

Powyższe strategiczne dokumenty uwzględniają wytyczne dla globalnego trwałego rozwoju zawarte w ratyfikowanej przez Polskę Deklaracji z Rio oraz Agendzie 21 (czerwiec 1992 r.). Dokumenty te stanowią przełomowe jeśli chodzi o międzynarodowe działania na rzecz trwałego rozwoju. Innymi dokumentami rangi międzynarodowej o charakterze przestrzennym, stanowiącymi podstawę do formułowania celów ochrony środowiska we wcześniej wymienionych programach krajowych są m.in.:

- Dyrektywę Rady z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącą oczyszczania ścieków komunalnych (91/271/EWG), nakładającą na Państwa Członkowskie wymóg wyposażenia aglomeracji w systemy zbierania ścieków komunalnych – realizowany w projekcie planu poprzez docelowe odprowadzania ścieków komunalnych do sieci kanalizacji sanitarnej;
- Dyrektywę Rady z dnia 27 września 1996 r. w sprawie oceny i zarządzania jakością otaczającego powietrza (96/62/WE), nakładającą na Państwa Członkowskie obowiązek utrzymania jakości powietrza tam, gdzie jest ona dobra, oraz jej poprawie w pozostałych przypadkach, realizowany w projekcie planu poprzez zaopatrzenie w ciepło z ekologicznych paliw lub energii elektrycznej;
- Konwencja Berneńska, ratyfikowana przez Polskę w 1995 roku – jest dokumentem o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz siedlisk przyrodniczych, realizowana w projekcie planu poprzez ochronę gatunkową roślin, grzybów oraz zwierząt;
- Konwencja Bońska, ratyfikowana przez Polskę w 1996 roku – jest dokumentem o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt, realizowana w projekcie planu poprzez ochronę gatunkową roślin, grzybów oraz zwierząt;
- Konwencja Genewska w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości wraz z II protokołem siarkowym (Oslo) ratyfikowana przez

- Polskę w 1985 roku, realizowana poprzez zaopatrzenie w ciepło z ekologicznych paliw lub energii elektrycznej, ochronę powietrza zgodnie z przepisami odrębnymi;
- Konwencja o Różnorodności Biologicznej, ratyfikowana przez Polskę w 1996 roku, realizowana w projekcie planu poprzez ochronę gatunkową roślin, grzybów oraz zwierząt;
 - Konwencja Wiedeńska w sprawie ochrony warstwy ozonowej z 1985 r., zobowiązywała do zmniejszenia emisji gazów powodujących oraz prowadzenia badań nad skutkami zaniku warstwy ozonowej, realizowana poprzez zaopatrzenie w ciepło z ekologicznych paliw lub energii elektrycznej, ochronę powietrza zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - Protokół Montrealski w sprawie substancji zubażających warstwę ozonową z 1987 r. wraz z poprawkami londyńskimi (1990 r.), wiedeńskimi (1992 r.), realizowana poprzez zaopatrzenie w ciepło z ekologicznych paliw lub energii elektrycznej, ochronę powietrza zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro, ratyfikowana przez Polskę w 1994 roku, realizowana poprzez zaopatrzenie w ciepło z ekologicznych paliw lub energii elektrycznej, ochronę powietrza zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Kioto, 1997 r. wraz z Protokołem, realizowana poprzez zaopatrzenie w ciepło z ekologicznych paliw lub energii elektrycznej, ochronę powietrza zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - Siódmy Unijny Program Działań w Zakresie Środowiska – „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety”, ustalający ramy strategicznej polityki wspólnotowej do 2020 roku. Program ten określa priorytetowe pola działań w dziedzinie ochrony środowiska (w płaszczyznach dotyczących: zmian klimatycznych, ochrony przyrody i różnorodności biologicznej, środowiska naturalnego i zdrowia, zrównoważonego wykorzystania zasobów naturalnych i gospodarki odpadami);
 - Europa 2020: Strategia Zrównoważonego Rozwoju Unii Europejskiej, w której zapisano, wzrost gospodarczy poprzez inwestowanie w gospodarkę bardziej innowacyjną, która opierać ma się w dużej mierze na racjonalnym i oszczędnym korzystaniu z zasobów środowiska, realizowana poprzez nakaz wykorzystywania nadmiaru mas ziemnych pozyskanych podczas prac budowlanych w obrębie terenu lub usuwania ich zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - Europejska Konwencja Krajobrazowa, 2000 r., realizowana poprzez zakaz lokalizacji, budowania i rozbudowywania obiektów budowlanych i urządzeń, które wpływają negatywnie na ład przestrzenny oraz ogrodzeń pełnych z elementów prefabrykowanych, zagospodarowanie zielenią wszystkich powierzchni wolnych od utwardzenia.

Podstawowym celem ochrony środowiska, ustanowionym na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym jest rozwój zrównoważony, który wyraża się poprzez ochronę zasobów środowiska. Dotyczy on przede wszystkim ochrony wód, powietrza, powierzchni ziemi, zwierząt i roślin.

Zapisy projektu zawierają szereg ustaleń, a także zaleceń dotyczących pośrednio lub bezpośrednio ochrony środowiska. Zapisy te uwzględniają nie tylko wymogi ochrony środowiska ustanowione w dokumentach o randze krajowej i międzynarodowej, ale również dokumentach, utworzonych na szczeblu lokalnym i regionalnym.

Wśród najważniejszych celów koncepcji polityki przestrzennego zagospodarowania kraju w projekcie miejscowego planu uwzględniono m.in. zapisy o:

- zachowaniu zgodności charakteru i struktury zagospodarowania przestrzennego z cechami i walorami środowiska przyrodniczego (wyznaczone harmonijnie tereny);

- zachowaniu zgodności poziomu i intensywności zagospodarowania z naturalną chłonnością środowiska oraz jego odporności na degradacje (zachowanie możliwie dużych powierzchni biologicznie czynnych; ograniczenie powierzchni nowo powstającej zabudowy; ograniczenia w grodzeniu terenów);

- powszechne i współzależne uwzględnienie uwarunkowań przyrodniczych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego (odzwierciedlenie w projekcie mpzp stanu zagospodarowania terenu oraz potrzeb ludności);

- zahamowanie rozpraszania zabudowy, zwłaszcza na tereny o wysokich walorach krajobrazowych i przyrodniczych (nowo przewidziane tereny do zainwestowania, w tym tereny pod zabudowę, zlokalizowane są w zwartym obszarze).

Wśród najważniejszych celów strategii odnośnie ochrony środowiska państwa w projekcie miejscowego planu uwzględniono m.in. zapisy o:

– zapewnieniu bezpieczeństwa ekologicznego kraju w warunkach zrównoważonego rozwoju (poprzez lokowanie terenów zabudowy z dala od cennych obszarów przyrodniczych);

– likwidacji zanieczyszczeń u źródła, ograniczenie emisji pyłowej, gazowej i gazów cieplarnianych do wielkości wynikających z przepisów i zobowiązań międzynarodowych oraz wprowadzanie norm emisyjnych i produktowych w gospodarce (np. zaopatrzenie w ciepło z ekologicznych paliw lub energii elektrycznej);

- przeciwdziałaniu zmianom klimatu (poprzez zaopatrzenie w ciepło z ekologicznych paliw lub energii elektrycznej, ochronie powietrza zgodnie z przepisami odrębnymi, ograniczenia maksymalnej powierzchni zabudowy);
- ochronie przyrody i krajobrazu (ochrona form ochrony przyrody zgodnie z ustaleniami miejscowego planu oraz przepisami szczegółowymi).

Wśród najważniejszych celów długookresowej strategii trwałego i zrównoważonego rozwoju w projekcie miejscowego planu uwzględniono m.in. zapisy o:

- uwzględnieniu w planach zagospodarowania przestrzennego elementów ochrony środowiska, ochrony różnorodności biologicznej (np. docelowe odprowadzanie ścieków do kanalizacji sanitarnej);
- przestrzeganiu prawa ekologicznego krajowego i międzynarodowego przez wszystkie podmioty (np. poprzez ochronę powierzchni ziemi, powietrza i wód zgodnie z przepisami o ochronie środowiska oraz gromadzenie i segregację odpadów w miejscach ich powstawania oraz zagospodarowanie ich zgodnie z przepisami o odpadach).

Głównym celem Strategii Rozwoju Województwa Wielkopolskiego do 2020 roku jest „poprawa jakości przestrzeni województwa, systemu edukacji, rynku pracy, gospodarki oraz sfery społecznej skutkująca wzrostem poziomu życia mieszkańców”. Cele strategiczne tego dokumentu to: (1) Dostosowanie przestrzeni do wyzwań XXI wieku; (2) Zwiększenie efektywności wykorzystania potencjałów rozwojowych województwa; (3) Wzrost kompetencji mieszkańców i promocja zatrudnienia; (4) Wzrost spójności i bezpieczeństwa społecznego. Praktycznie każdy z powyższych celów w mniejszym lub większym stopniu realizowany jest w projekcie mpzp. Uszeregowanie bowiem zgodnie z kanonami planowania przestrzennego przeznaczenia terenów i pełnionych tam funkcji zahamowuje chaotyczny rozwój przestrzeni w gminie, umożliwia lokowanie inwestycji i tym samym tworzy miejsca pracy, które z kolei korzystnie oddziałują na tworzenie się struktur i więzi społecznych na szczeblu lokalnym.

Powyższe cele znajdują swoje odzwierciedlenie w projekcie planu poprzez wskazanie działań mających na celu kształtowanie wielofunkcyjnej uporządkowanej przestrzeni z zachowaniem funkcji ekologicznych środowiska przyrodniczego i jego wartości oraz poprawy warunków życia ludności. Plan przewiduje przede wszystkim pełne wyposażenie obszaru w infrastrukturę techniczną, zwłaszcza w zakresie odprowadzenia ścieków a także dopuszczenie wyłącznie niskoemisyjnych paliw w indywidualnych systemach grzewczych.

10. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

Realizacja ustaleń planu pozwoli na utworzenie nowej wielofunkcyjnej struktury quasi miejskiej, która jest odpowiedzią na obecne i przyszłe zapotrzebowanie gminy na tereny mieszkaniowe i usługowe. Zakładana intensywność i wzrost gęstości zabudowy nie oznacza automatycznej utraty wartości krajobrazowych, historyczno – kulturowych czy środowiskowych. Projekt planu zawiera szereg ustaleń, mających na celu zapobieganie, ograniczanie i kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko wynikających z realizacji jego ustaleń. Zostały one przedstawione i omówione we wcześniejszych punktach poniższego opracowania. Ustalenia z zakresu ochrony środowiska należy ocenić jako właściwe. Zabezpieczają standardy środowiskowe określone odrębnymi przepisami i normami środowiskowymi.

11. Możliwe rozwiązania alternatywne

Z uwagi na ustalenia projektowanej zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Oborniki, można wyznaczyć następujące rozwiązania alternatywne:

- realizacja na terenie A zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej zwartej oraz zabudowy wielorodzinnej zwartej z towarzyszącymi i jednocześnie uzupełniającymi je formami zabudowy usługowej przy intensywnym wykorzystaniu terenów w północnej części obszarów, gdzie w szczególności powinna być lokalizowana zabudowa mieszkaniowa zwarta i usługowa o charakterze publicznym, rozwiązanie to było procedowane na wcześniejszych etapach opracowywania niniejszego projektu, jednak spotkało się ono z dużym protestem środowisk lokalnych i mieszkańców okolicznych wsi,

- realizacja na terenie B: zabudowy zagrodowej, zagrodowej z usługami bądź mieszkaniowej jednorodzinnej bez towarzyszenia usług.

Innym rozwiązaniem jest nieuchwalenie planu, wówczas możliwe będzie częściowe zagospodarowanie terenu w drodze decyzji o warunkach zabudowy, jednakże w sposób mniej zorganizowany i nieuporządkowany.

Z uwagi na położenie terenu A w bezpośrednim otoczeniu terenów rolniczych, poza głównym centrum miejscowości, brak jakiegokolwiek zainwestowania oraz w oddaleniu od zabudowy alternatywą w stosunku do rozwiązań przyjętych w planie może być przeznaczenie tego terenu w całości na działalność rolniczą, jak to ma miejsce do tej pory.

Z uwagi na położenie terenu B w centralnej części miejscowości Nowołoskoniec, w bezpośrednim sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej, a także bezpośrednie sąsiedztwo lasu i postępujące zainwestowanie terenu w zabudowę mieszkaniową jednorodziną oraz hotelarsko – usługową alternatywą dla tego terenu byłoby przeznaczenie go pod działalność związaną z turystyką i rekreacją.

12. Propozycje metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu

Zgodnie z uregulowaniami wynikającymi z zapisów ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko rozpatrzono i przeanalizowano formy oddziaływania planowanych sposobów zagospodarowania na terenie gminy. Stwierdzono, iż projekt planu obejmuje swym zasięgiem teren, który z uwagi na swój charakter i skalę zmian, jaka może wyniknąć z realizacji jego ustaleń, może w różny sposób oddziaływać na środowisko, ze względu na możliwie różną w czasie intensyfikację i stopień wykorzystania terenów inwestycyjnych, a także ze względu na dynamikę zachodzących zmian.

W kontekście wpływu realizacji ustaleń omawianego w prognozie projektu planu na poszczególne komponenty środowiska, istotne będzie zatem monitorowanie:

- sposobu postępowania z wytworzonymi na obszarze opracowania ściekami, odpadami stałymi,
- respektowania nakazu stosowania niskoemisyjnych paliw w indywidualnych systemach grzewczych.

Komponenty środowiska, które winny podlegać pod monitoring to stan powietrza atmosferycznego, stan wód gruntowych, stan gleby oraz ewentualne zmiany stosunków wodnych.

Skutki realizacji postanowień analizowanego mpzp podlegać będą bieżącym pomiarom, ocenom oraz analizom wpływu na środowisko wielu czynników, prowadzonym m.in. w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska przez zobligowane do tego instytucje i służby. Stosownie do art. 10 ust. 2 Dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko, dla monitoringu znaczącego wpływu na środowisko realizacji planów możliwe jest wykorzystanie istniejącego systemu monitoringu, w celu uniknięcia jego powielania. Główny Inspektorat Ochrony Środowiska (Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Poznaniu), Państwowy Instytut Geologiczny prowadzą monitoring poszczególnych komponentów środowiska, w tym jakości powietrza, jakości wód, jakości gleby i ziemi,

hałasu i pól elektromagnetycznych, w zakresie określonym w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska oraz ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne. Zakres i częstotliwość monitoringu obejmującego pomiary stężeń zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego, badania poszczególnych wskaźników zanieczyszczenia wód podziemnych i powierzchniowych, a także pomiary poziomów hałasu na terenach zlokalizowanych na analizowanym obszarze, będą zatem dostosowane do zakresu i częstotliwości monitoringu prowadzonego w ramach programów Państwowego Monitoringu Środowiska. Pomiary i badania prowadzone w celu określenia stanu poszczególnych komponentów środowiska prowadzone będą natomiast zgodnie z metodyką i wymogami określonymi w poszczególnych rozporządzeniach, a także specjalistycznych opracowaniach – określających metodyki referencyjne, odnoszące się do sposobu analizowania stanu jakości poszczególnych komponentów środowiska. Dokonując analizy i oceny stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska należy natomiast pamiętać, że wyniki te muszą odnosić się do obszaru objętego projektem planu.

13. MOŻLIWE TRANSGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO

Z uwagi na odległe położenie omawianego obszaru od granic państwa, powierzchnię omawianego obszaru oraz jego projektowane przeznaczenie pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną, jednorodziną, usługową oraz tereny komunikacji nie przewiduje się transgranicznego oddziaływania na środowisko ustaleń projektu planu.

14. METODY ZASTOSOWANE PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Przy sporządzaniu prognozy zastosowano następujące techniki:

- ♣ wizja terenowa,
- ♣ analiza materiałów archiwalnych,
- ♣ analiza obowiązujących przepisów prawa,
- ♣ analiza mapowa dotycząca fizjografii, zagospodarowania terenu oraz uwarunkowań przyrodniczych,
- ♣ analiza ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

15. PODSUMOWANIE I STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

- Prognoza została opracowana na potrzeby projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w miejscowości Bąblin i Nowołoskoniec, gmina Oborniki, a samo jej wykonanie wynika z wymogów stawianych przez ustawę z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 2373 ze zm.).
- Podstawowym celem prognozy jest wskazanie, jak ustalenia projektu planu wpłyną na środowisko.
- Dokument szczegółowo analizuje uwarunkowania środowiska przyrodniczego obszaru objętego projektem planu, w tym: położenie fizyczno-geograficzne, ukształtowanie terenu i krajobraz, budowę geologiczną podłoża, klasyfikację i jakość gleb, stan wód podziemnych i powierzchniowych, stan klimatu, jakość powietrza atmosferycznego oraz wskazuje informacje o występującej roślinności.
- Prognoza została opracowana na potrzeby projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w miejscowości Bąblin i Nowołoskoniec, gmina Oborniki, a samo jej wykonanie wynika z wymogów stawianych przez ustawę z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 2373 ze zm.).
- Podstawowym celem prognozy jest wskazanie, jak ustalenia projektu planu wpłyną na środowisko.
- Dokument szczegółowo analizuje uwarunkowania środowiska przyrodniczego obszaru objętego projektem planu, w tym: położenie fizyczno-geograficzne, ukształtowanie terenu i krajobraz, budowę geologiczną podłoża, klasyfikację i jakość gleb, stan wód podziemnych i powierzchniowych, stan klimatu, jakość powietrza atmosferycznego oraz wskazuje informacje o występującej roślinności.
- Zakres i stopień szczegółowości niniejszej prognozy został uzgodniony przez:

Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, pismem z dnia 29 grudnia 2016 r. nr WOO-III.411.585.2016.AM.1,

Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Obornikach, pismem z dnia 08 grudnia 2016 r. Nr ON.NS-60-104/2016.

- Teren podlegający niniejszemu opracowaniu położony jest w województwie wielkopolskim, powiecie obornickim, w północno – zachodniej części Gminy, w obrębie dwóch jednostek geodezyjnych – Bąblina i Nowołoskońca. Dzieli się na dwie części, które na potrzeby niniejszych założeń definiuje się jako teren A i teren B.

Obszar A, obejmujący powierzchnię ok. 46,9ha, znajduje się poza strefą zabudowy, stanowi duży obszar terenów rolniczych, usytuowany także głównie w otoczeniu terenów rolniczych (od północy, wschodu i zachodu) oraz kompleksu leśnego (od strony południowej). Od strony północnej i wschodniej teren rozgraniczają drogi powiatowe – od strony wschodniej droga asfaltowa nr 2056P Podlesie – Bąbliniec – Nowołoskoniec – Słonawy, natomiast od strony północna droga gruntowa 2057P Bąblin – Nowołoskoniec. Wg ewidencji gruntów, teren stanowi grunty orne RIVa, RIVb, RV, jest obecnie wykorzystywany jako pola uprawne.

Obszar B jest usytuowany w centralnej części wsi Nowołoskoniec, przy drodze powiatowej Nowołoskoniec – Dąbrówka Leśna 2058P. Wg ewidencji gruntów, większość terenu jest oznaczona symbolem B, Bi, RVI. Obszar jest niezabudowany. W części przyległej do drogi powiatowej znajduje się ok. 0,1190 ha użytku oznaczonego symbolem zgodnie z ewidencją LsV, teren faktycznie nie stanowi lasu i uzyskał zgodę na zmianę przeznaczenia na cele nieleśne. W części południowej znajduje się ok. 0,7100ha użytku oznaczonego symbolem LsIV, który jest użytkowany jako las. Pozostała część terenu B, wynosząca ok. 3,4 ha stanowi grunty oznaczone wg ewidencji symbolami RV, RVI, PsV, N, B i jest w znacznej części niezagospodarowana, częściowo teren podlega zainwestowaniu przez budynki mieszkalne jednorodzinne lub mieszkalno – usługowe

- Omawiany obszar znajduje się w całości na obszarze specjalnej ochrony ptaków *Puszcza Notecka (PLB300015)*. Badany teren jest zmieniony przez człowieka w skutek prowadzonej działalności rolniczej. Nie stwierdzono występowania stałych siedlisk płazów, gadów, ptaków lub ssaków. W granicach przedmiotowego obszaru nie występują gatunki roślin, grzybów, zwierząt objęte ochroną gatunkową. Zarówno flory, jak i fauny obszaru nie cechują ponadprzeciętne wartości przyrodnicze.
- Przez teren A w jego południowej części przebiega napowietrzna sieć wysokiego napięcia 220kV przewidziana do likwidacji po realizacji nowej sieci 2x400kV projektowanej poza obszarem planu. Przez północną część terenu A oraz południową część terenu B przebiega napowietrzna linia elektroenergetyczna średniego napięcia. Nie powodują one przekroczenia poziomów dopuszczalnych.
- Obszar badań leży przy granicy Jednolitych Części Wód Podziemnych o numerze 60, charakteryzującej się dobrym stanem ilościowym oraz chemicznym.

- W granicach badanego obszaru oraz w jego sąsiedztwie nie występują tereny ani obiekty mogące być źródłem ponadnormatywnego hałasu.
- Na omawianym obszarze występują minimalne spadki terenu, w związku czym erozją naturogeniczną występuje w niewielkim stopniu. Ze względu na brak znaczących źródeł zanieczyszczeń na i w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru badań poziom zanieczyszczeń gleb nie powinien przekraczać dopuszczalnych norm.
- Przewiduje się że brak podjęcia ustaleń projektu planu może skutkować utrzymaniem się obecnego sposobu użytkowania (czyli głównie rolniczego) oraz spowodować częściowe zagospodarowanie terenów w drodze decyzji o warunkach zabudowy, powodując naruszenie walorów krajobrazu przyrodniczego, kulturowego oraz architektonicznego. Znaczna część terenów objętych opracowaniem stanowi typowy, otwarty obszar o charakterze rolniczym. Utrzymanie obecnego zagospodarowania terenu nie spowoduje zmian w istniejącym środowisku.
- Plan stanowią w znacznej mierze grunty należące do Gminy, co gwarantuje dostosowanie tempa procesu zainwestowania do aktualnych możliwości finansowych gminy w zakresie budowy dróg oraz sieci infrastruktury technicznej.
- Realizacja zapisów projektu planu związana będzie z trwałą zmianą przeznaczenia terenu, z funkcji dotychczasowej na funkcje ustalone w projekcie planu. W planie określono sposób zagospodarowania i zabudowy, jej parametry, w tym intensywność zainwestowania (dopuszczalna intensywność i maksymalna wysokość zabudowy) i minimalne powierzchnie terenu biologicznie czynnego.
- W granicach obszaru objętego granicami projektu planu w opracowaniach powstałych na podstawie prowadzonego monitoringu środowiska przyrodniczego nie stwierdzono występowania znaczących problemów ochrony środowiska. W przypadku terenu A, który jest obecnie niezabudowany, negatywne skutki dla środowiska niesie za sobą prowadzenie działalności rolniczej.
- Przy sporządzaniu projektu mpzp uwzględniono cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, w szczególności cele dotyczące utrzymania i przywracania do właściwego stanu siedlisk przyrodniczych, ochrony wód, powietrza, jakości gleb, oraz dochowania standardów jakości środowiska.
- Z uwagi na ustalenia projektowanej zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Oborniki, można wyznaczyć następujące rozwiązania alternatywne: realizacja na terenie A zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej zwartej oraz zabudowy wielorodzinnej zwartej z towarzyszącymi i jednocześnie uzupełniającymi je formami zabudowy usługowej, nieuchwalenie planu, wówczas możliwe będzie częściowe zagospodarowanie terenu w drodze decyzji o warunkach zabudowy, w przypadku terenu A

przeznaczenie tego terenu w całości na działalność rolniczą, jak to ma miejsce do tej pory, dla terenu B przeznaczenie go pod działalność związaną z turystyką i rekreacją.

- W kontekście wpływu realizacji ustaleń omawianego w prognozie projektu planu na poszczególne komponenty środowiska , istotne będzie zatem monitorowanie sposobu postępowania z wytworzonymi na obszarze opracowania ściekami, odpadami stałymi, respektowania nakazu stosowania niskoemisyjnych paliw w indywidualnych systemach grzewczych. Komponenty środowiska, które winny podlegać pod monitoring to stan powietrza atmosferycznego, stan wód gruntowych, stan gleby oraz ewentualne zmiany stosunków wodnych.
- Z uwagi na odległe położenie omawianego obszaru od granic państwa, powierzchnię omawianego obszaru oraz jego projektowane przeznaczenie pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną, jednorodziną, usługową oraz tereny komunikacji nie przewiduje się transgranicznego oddziaływania na środowisko ustaleń projektu planu.

16. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA

Teren A

Teren B

17. ZAŁĄCZNIKI GRAFICZNE:

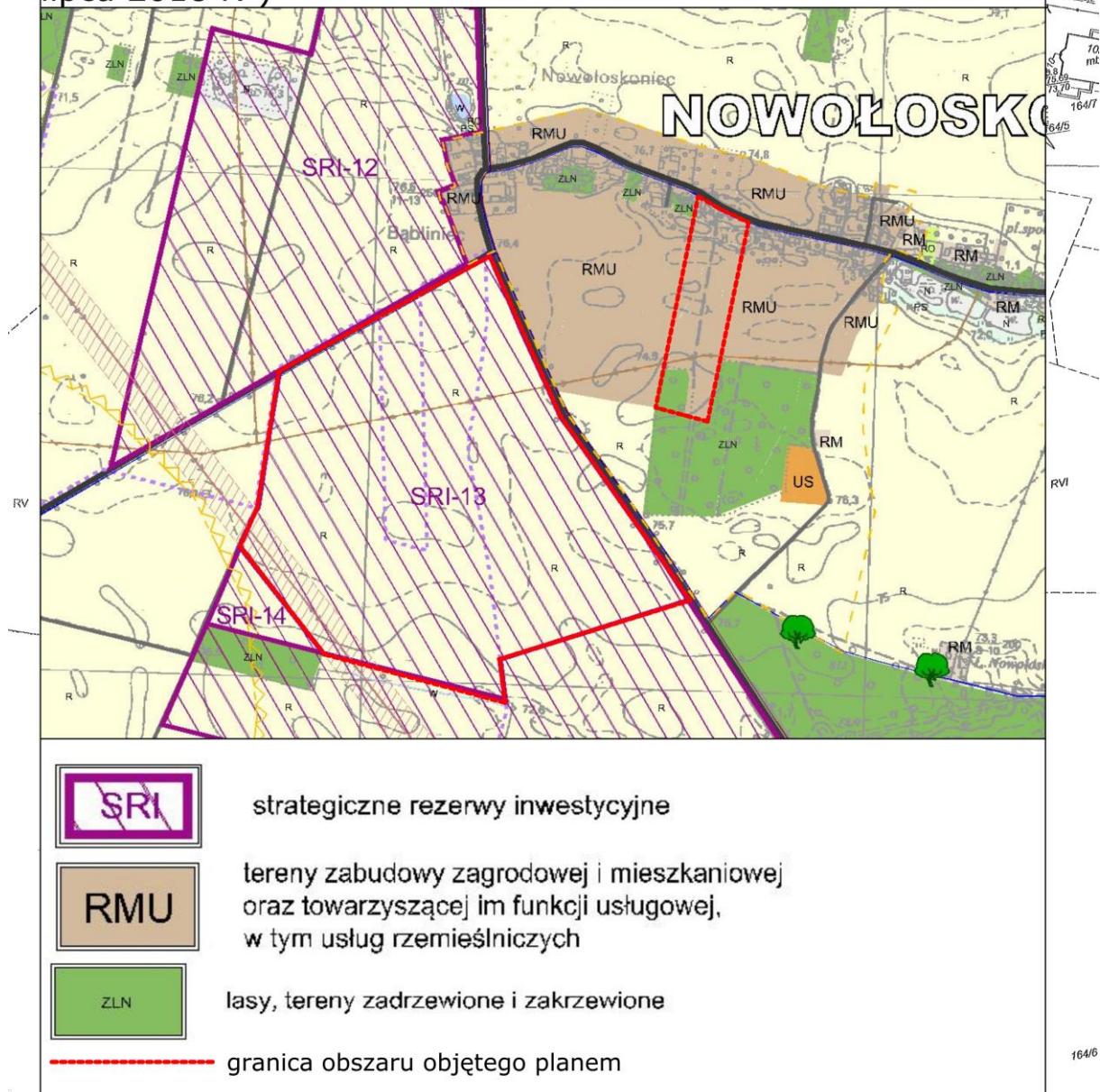
Zał. 1 Obszary objęte przystąpieniem – obszary objęte projektem planu.

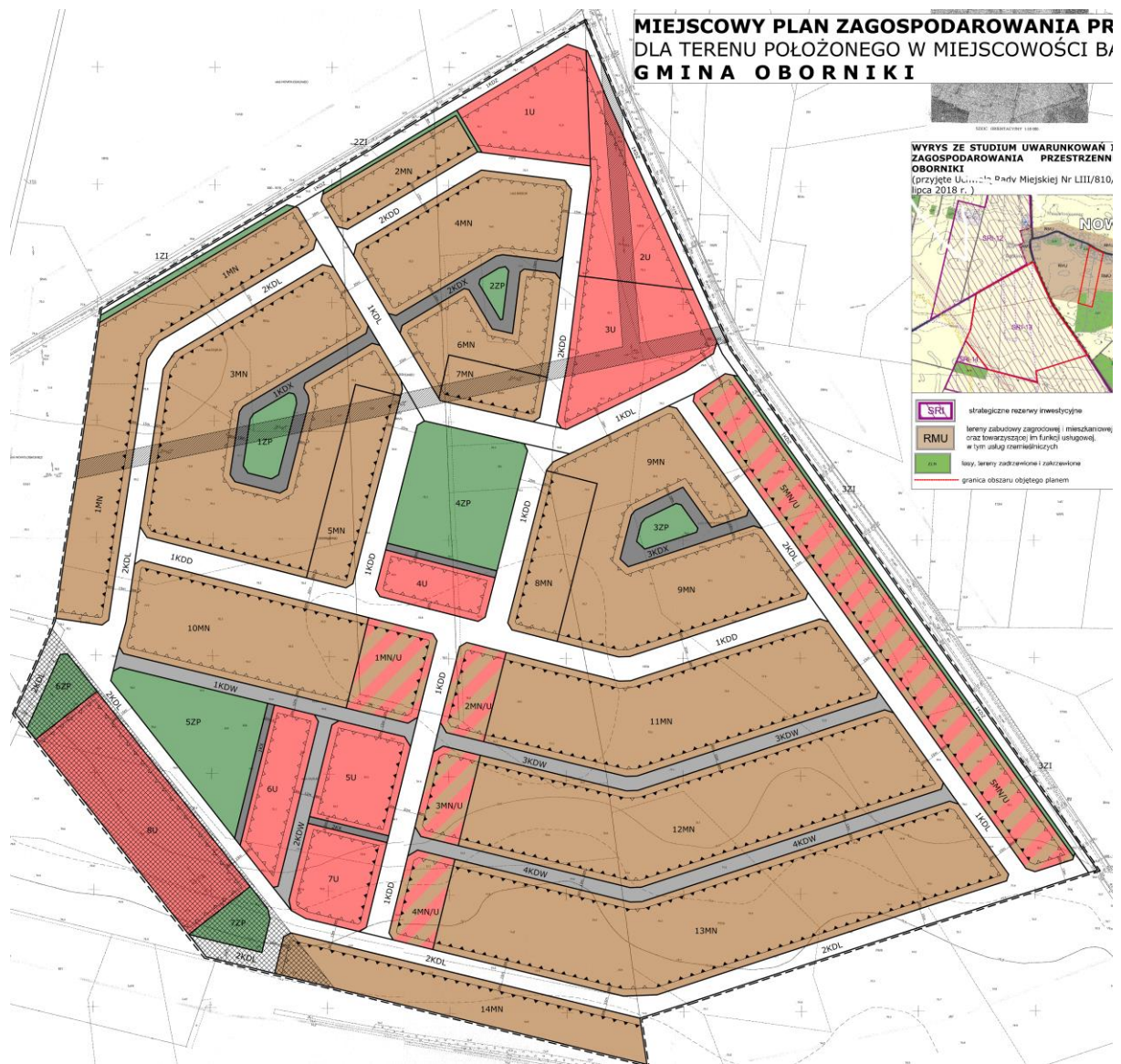
Zał. 2 Wyrys ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Oborniki.

WYRYS ZE STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY OBORNIKI

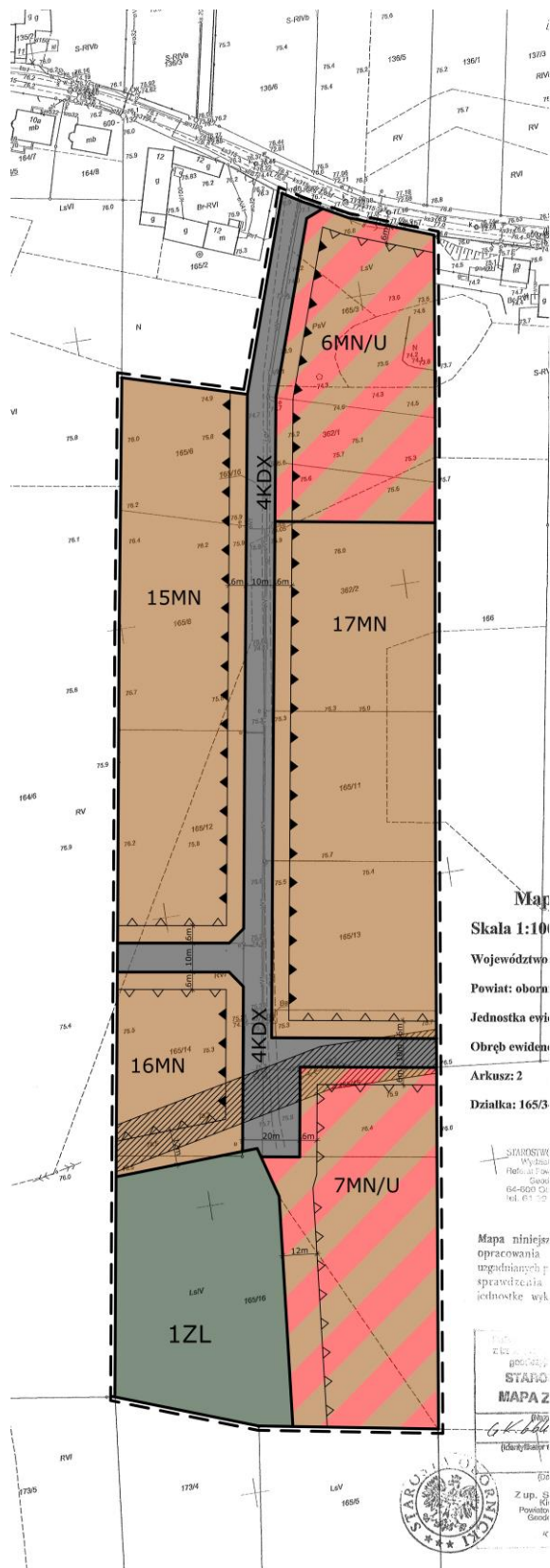
(przyjęte Uchwałą Rady Miejskiej Nr LIII/810/18 z dnia 06 lipca 2018 r.)

Zał. 3 Obszary objęte projektem planu – teren A.

Zał. 4 Obszary objęte projektem planu – teren B.

Mapa
 Skala 1:1000
 Województwo
 Powiat: obornicki
 Jednostka ewidencyjna
 Obręb ewidencyjny
 Arkusz: 2
 Działka: 165/3

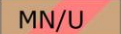

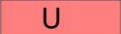

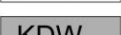

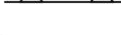

STANISŁAW
 Wyższa
 Szkoła
 Techniczna
 64-400 Olkusz
 tel. 011 22 22 22

Mapa niniejsza
 opracowana
 zgodnie z
 przepisami
 o geodezji
 i katastrze
 nieruchomości
 w sprawie
 sposobu
 sporządzania
 mapy
 w skali 1:1000

STANISŁAW
 MAPA 2
 G. K. [Signature]

Załącznik 5 Legenda do rysunku planu.

<p>MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA TERENÓW POŁOŻONYCH W MIEJSCOWOŚCI BĄBLIN I NOWOŁOSKONIEC G M I N A O B O R N I K I</p>	
<p>SKALA: 1 : 1 0 0 0 </p>	
<p>Z A Ł A C Z N I K N R 1 DO UCHWAŁY NR RADY MIEJSKIEJ W OBORNIKACH Z DNIA 2021 r.</p>	<p>PROJEKTANT: mgr Maria Wieczorek Oborniki, listopad 2021 r.</p>
<p>USTALENIA PLANU:</p>	
	TERENY ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ JEDNORODZINNEJ Z DOPUSZCZENIEM USŁUG
	TERENY ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ JEDNORODZINNEJ
	TERENY ZABUDOWY USŁUGOWEJ
	TEREN ZIELENI PUBLICZNEJ URZĄDZONEJ
	TEREN ZIELENI IZOLACYJNEJ
	TEREN LASU
	TEREN KOMUNIKACJI - DROGA PUBLICZNA ZBIORCZA
	TEREN KOMUNIKACJI - DROGA PUBLICZNA LOKALNA
	TEREN KOMUNIKACJI - DROGA PUBLICZNA DOJAZDOWA
	TEREN KOMUNIKACJI - DROGA WEWNĘTRZNA
	TEREN KOMUNIKACJI - CIĄG PIESZOJEZDNY
	TEREN KOMUNIKACJI - CIĄG PIESZO - ROWEROWY
	OBOWIĄZUJĄCA LINIA ZABUDOWY
	NIEPRZEKRACZALNA LINIA ZABUDOWY
	LINIE ROZGRANICZAJĄCE TEREN O RÓŻNYM PRZEZNACZENIU LUB RÓŻNYCH ZASADACH ZAGOSPODAROWANIA
	GRANICA OBSZARU OBJĘTEGO PLANEM
<p>TŁO INFORMACYJNE:</p>	
	PAS TECHNOLOGICZNY WZDŁUŻ LINII ELEKTROENERGETYCZNEJ WYSOKIEGO NAPIĘCIA - OGRANICZENIA W UŻYTKOWANIU
	PAS TECHNOLOGICZNY WZDŁUŻ LINII ELEKTROENERGETYCZNEJ ŚREDNIEGO NAPIĘCIA - OGRANICZENIA W UŻYTKOWANIU

18. OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY

Ja, niżej podpisana, Maria Wieczorek, jako autor prognozy oddziaływania na środowisko projektu **miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w miejscowości Bąblin i Nowołoskoniec, gmina Oborniki**, oświadczam, że spełniam wymagania określone w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 2373 ze zm.), tj. ukończyłam, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym jednolite studia magisterskie oraz posiadam co najmniej 5-letnie doświadczenie w pracach w zespołach przygotowujących prognozy oddziaływania na środowisko. Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Dąbrówka, 09.02.2022 r.

mgr Maria Wieczorek
URBANISTA
nr dyplomu 59406 z dnia 18.08.2008r.
Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu